

DESTAN-I

* Şubat
* 2015
* Sayı-20

KIRKPINAR

KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ TANITMA VE YAŞATMA DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ YAYIN ORGANIDIR

KIRKPINAR AĞASI AĞALAR HASI
KIRKPINAR'DA AĞA TARİH MİRASI
YAŞAR HER AĞANIN BİR HATIRASI
EDİRNE KIRKPINAR ER MEYDANINDA

Beyazıt Sansı

AV. LEVENT ERDOĞAN TORUNLARIYLA

www.hakeminsaat.com.tr

Yonca Kent Sitesi

ÇANAKKALE/KEPEZ

KÖŞEM Evleri / ÇAN

ÖZEN Evleri /
ÇANAKKALE/Barbaros

ÇELİK Evleri / ÇAN

HAKEM İNŞAAT

Hakem
Mimarlık Mühendislik

HAKEM MADENCİLİK

HAKEM İNŞAAT Çan Ofis

Telefon : 0286 416 2234 - Faks : 0286 416 3888
Satış: 0546 968 82 39
E-posta : info@hakeminsaat.com.tr
Adres : Akalın İş Merkezi Kat. 1 Çan / Çanakkale

HAKEM İNŞAAT Çanakkale Ofis

Tel: 0286 213 26 26 - 0546 968 82 80
Adres: İnönü Cd. No:147/A
(Öğretmen Lisesi Karşısı - Gürel Optik Üzeri)

YAĞLI GÜREŞİN YAPILIŞ TARZI

YENİ - YENİLGİ - BERABERLİK ve OYUNLAR

Güreş yeniş oluncaya kadar devam eder. Bu da hakemin düdüğü ile belli olur. Aslında yağlı güreşin örf ve adetlerine göre , pehlivanlar galip ya da mağlup olduklarını kendileri bilirler. Yenişten sonra eğer akran iseler , birbirlerinin sırtlarını sıvazlayarak, büyük olanlar küçükleri, büyüğünün elini, yaşlı olanı ise rakibinin alnını öperek meydandan ayrılır...

Karşılaşma süresince pehlivanlar meydanı terk edemezler. Gevşeyen paçaları tekrar bağlamak, yağ tazelemek, yağ kağan gözleri silmek ya da meydanın son tarafına gelindiğinde orta kısma gelmek arzusu özür olarak kabul edilmez. Ancak güreşen pehlivanlar bu gibi durumlarda bir-

birlerine hoşgörülü davranabilirler.

Yağlı güreşte beraberlik sonuç değildir. Bu duruma “**Güreş bağlandı**” tabir edilir. Hakem heyeti bu gibi hallerde eşleri değiştirebilir. Ancak bu durum aynı sayıda galibiyeti olan pehlivanlar içindir. Eğer ortada bir çift pehlivan güreşir ve derece konusu var ise, güreşenlerin oluru alınarak , kura ile sonuç tayin edilir.

Güreş devam ederken, pehlivanlardan birisi sakatlanır ya da baygınlık geçirirse, hakem heyeti tarafından güreş durdurulur. En az on dakika içerisinde doktor tarafından gerekli kontroller yapılarak güreşe başlatılır. Şayet sakatlık geçiren pehlivan güreşe devam edemeyecek durumda ise yenik sayılır.

Yağlı güreşte yenilgi çeşitleri :

Yağlı güreş bir denge güreşi olduğundan, yenilgi genel olarak göbeğin açılması ile gerçekleşir. Bu açık düşme, halk deyişi ile “**Göbeği yıldız gördü**” diye tabir edilir. Ayrıca, aşağıda belirtilen hallerde açık düşme vardır ki, bu da yeniklik sayılır. Bunlar da sırası ile :

Aşağıda belirtilen oyunların rakibe uygulanması yasaktır. Bunlar :

- Rakibe çift sarma (Kurt Kapanı) ve çift kanat vurarak rakip üzerinde fazla beklemek.
- Oturak kundesinde apış arasına tazyik etmek veya beli dirsekle zorlamak.
- Dış ayağı diz kapağı ile birlikte dışa doğru bükme ve zorlamak.
- Baldır patlatan oyunu yapmak.
- Rakibin gözüne , kulağına, burnuna parmak sokmak.
- Rakibe kemane çekmek,

tırmalamak, ısırarak, testislerini sıkmak, kafa vurmak, yumruk ve tekme atmak.

- Rakibin kolunu sakatlayacak şekilde arkaya doğru bükme.
- Sebepsiz yere boyunduruk çekmek ve boğmak.
- Rakibini kasıtlı olarak saha dışına doğru seyircilerin ya da meydana güreşen diğer çiftlerin üzerine sürerek düşürmek.
- Rakibini altına aldığı zaman arkadan kazık vurup, uzun süre beklemek.

- Yerde oturuk vaziyette iki elle payanda yapıldığı zaman,
- Sırtüstü düşmeden önce bir dirseği yere geldiğinde,
- Rakibi tarafından el ve ayakları yerden kesilmiş halde, kaldırılıp üç adım yürüdüğü takdirde ve bulunduğu yerde bir daire yapacak şekilde döndürüldüğünde , (Ancak, kaldırılan güreşçinin ayağının rakibinin bacağına bağlı olmaması gerekir)
- Açık oturuş vaziyette tek elle payanda yapmışken, peşinden payanda yaptığı eli bırakıp aksi tarafa açık dönerek diğer eliyle payanda yaparsa,
- Güreş devam ederken bir kasıt olmadan yapılan oyun nedeniyle kispetin kalçadan sıyrılması ya da yırtılması halinde olur...

Yukarıda belirtilen yasak oyunlardan birini tatbik eden pehlivana hakem heyeti tarafından önce bir ihtar verilir. Pehlivan bu ihtara kulak asmayarak tekrar ederse karşılaşmadan ihraç edilir.

Yazımıza, yağlı güreş oyunları ile gelecek sayıda devam edeceğiz.

**KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ
TANITMA VE YAŞATMA
DERNEĞİ**

Adına İmtiyaz Sahibi

ALPER YAZOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri

Müdürü

ÖZCAN BAŞGÜL

Genel Sekreter

MÜBECCET GÜZEY

Genel Yayın Danışmanı

SİNAN BERATLIGİL

Görsel Tasarım

BEDİA BARAK

Katkıda Bulunanlar

MEHMET İRİŞ

SEYFETTİN SELİM

SEMAHAT UZGÖR

BEYAZIT SANSI

MUHSİN DURUCAN

PROF.DR. İBRAHİM ÖZTEK

ÖMER ALTAY

ŞEREF GÖKDEMİR

Reklam Koordinatörü

GÜLŞAH AŞÇIOĞLU

ŞUBAT 2015- SAYI : 20

YIL:2 Yayın türü:

YEREL SÜRELİ YAYIN

BASKI: Ege Reklam ve Basım
Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cd.
No:4 Ataşehir- İSTANBUL
Tel: 0216 470 44 70
FASK: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr
Sertifika No: 12468

ADRES: Türkocağı Cad.
No: 19 Kaleiçi- EDİRNE
Tel: 0284 212 63 82

e-posta:

kirkpinardestani@gmail.com
www.kirkpinardernegi.org

Destan-ı Kirkpınar
Basın Meslek İlkelerine
uymaya söz vermiştir. Tüm
reklamların sorumluluğu
firmalara, mekalede ki görüş
ve düşünceler ise yazarlara
aittir. Yazarlara ücret
ödenmez.

“EDİRNELİ OLMAK”

BEYAZIT SANSI

Cumartesi günü TRT adına çekim yapan bir TV ekibi, Edirne'deydi.

Bu ekip, şehir şehir gezerek o şehrin insanlarıyla konuşuyor ve yaşadıkları şehrin hemşerisi olmanın artılarını ve eksilerini izleyicilerine aktarıyor.

Bu TV ekibi kimlerle röportaj yapabileceklerini, kaldıkları otelin patronuna sormuşlar.

O saygın patron da bu konuda ilk akla gelen 4'kişinin içinde Beni de söylemiş. TV ekibinin sorumlusu beni telefonla arayarak; röportaj için Tarihi Ciğerci Bahri Bey'in dükkânını işaret etti.

Ancak ben Edirne'yi gerçek doğal mekânlarda anlatmayı tercih ettiğimi söyledim ve röportajımızı Sarayıçi'nde yaptık.

Tarihi Sarayıçi, halen son nehir taşkınlarının izlerini taşımaktaydı.

Bu nedenle Kirkpınar Tesisleri oldukça istenmeyen görüntüleri vermekteydi.

Buna rağmen biz söyleşimizi istenmeyen görüntüleri dışarıda bırakarak, yapmayı başardık.

“Edirneli Olmak”

Elbette bizim en çok gurur duyduğumuz bir özelliğimizdir.

Doğaldır ki; Edirne gibi yaklaşık 7000' yıllık tarihi geçmişi olan bir şehri, üç-beş dakikalık bir televizyon söyleşisinde anlatmak mümkün değildir.

Ancak Ben, her zaman sizlerle de

paylaştığım duygularımı şiirlerimden örneklerle ve de konuşmalarına coşku katarak anlatmaya çalıştım.

Özetle şunları söyledim;

“Edirne üç nehrin buluştuğu bir coğrafyada ve de Traklardan bu yana birçok medeniyete ev sahipliği yapmış, müstesna bir şehirdir.

Edirne işgalleri, istilaları görmüş, göçlerin acılarını çekmiş, bir Gazi Şehirdir.

Edirne, din ve düşünce özgürlüğünün en güzel yaşandığı, camilerinin yanında kiliseleri, havraları ve de Bahaîlerin ibadethanesinin bulunduğu çok ayrıcalıklı bir şehirdir.

Edirne, Bursa'nın oğlu, İstanbul'un babasıdır.

Edirne Sultanların Şehri, Şehirlerin Sultanıdır.

Eşsiz eser Muhteşem Selimiye Camii ile ve de Tarihi Kirkpınar'ını UNESCO Dünya Kültür Mirası Listesi'ne vermiş, kültür hazinesi bir tarihi şehirdir Edirne.

Kısacası; muhteşem doğası ve ayrıcalıklı coğrafi konumu ve zengin kültür varlıklarıyla bir Dünya kentidir Edirne...

Elbette böyle bir şehirde yaşamak, yani Edirneli olmak da ayrıcalıklı bir özelliktir ve de büyük bir mutluluktur.

Ne mutlu Bize ki; Böyle bir şehirde doğduk ve de bu şehirde yaşıyoruz.”

Yazımızı Benim bu şehir yazdığım ve de mezar taşıma yazdırmayı düşündüğüm bir dörtlükle bitirelim;

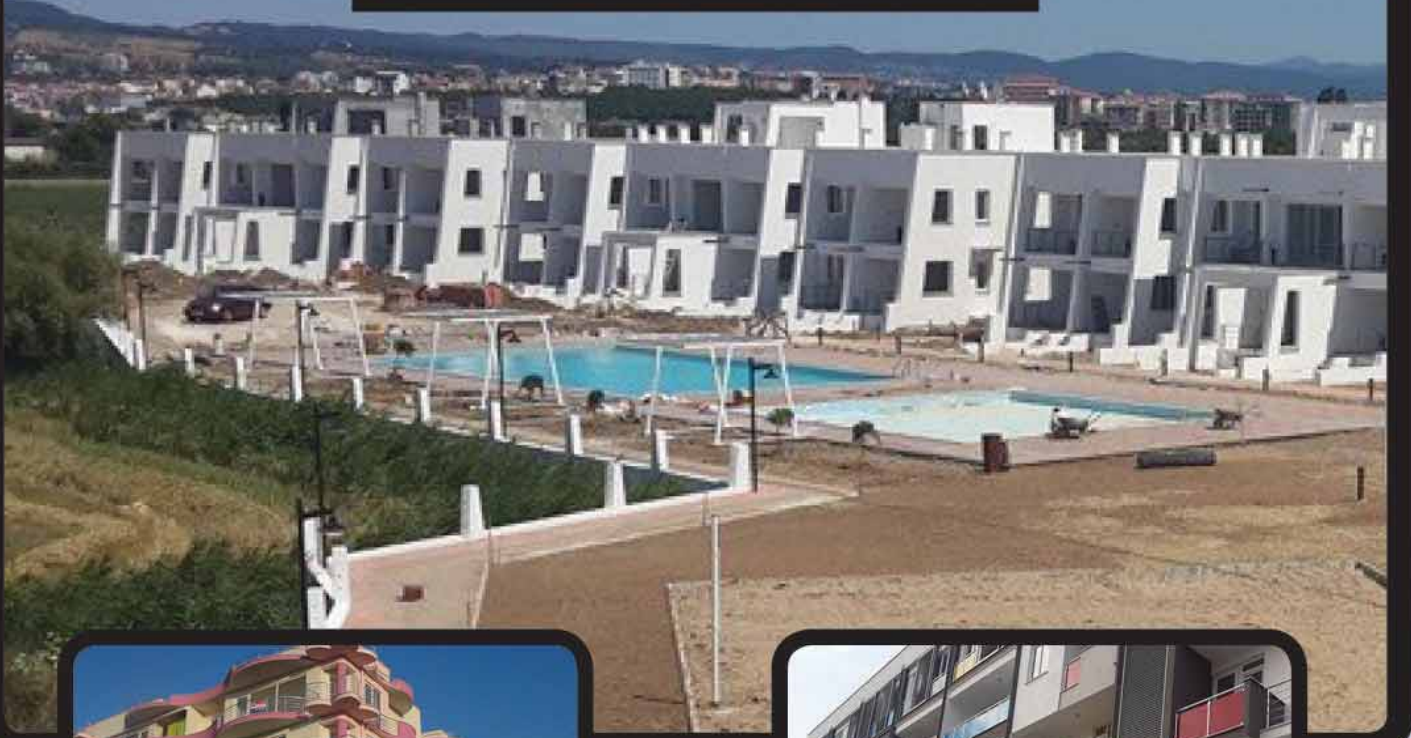
EDİRNE BENİM SEVGİLİ AZİZ TOPRAĞIM

SENDE DOĞDUM SENDE GEÇTİ EN GÜZEL ÇAĞIM

BİRGÜN ÖLÜNCE MUTLAK GÖKLERE YÜKSELECEK RUHUM

ANCAK BEDENİM SENDE KALACAK BEN SENİN OLACAĞIM

BİRLİK TİCARET

SERAMİK, VİTRİFİYE, ARMATÜR, BOYA, LAMİNANT PARKE, HAZIR SIVA UYGULAMA, BİLİMUM
TAAHHÜT İŞLERİ, DUŞAKABİN

MERKEZ: Cumhuriyet Mah. Etili Sk. No: 2 Çan/ÇANAKKALE

TEL: 0286 412 11 75

ŞUBE: Boğazkent Mah. Atatürk Cad. No:71 Kepez/ÇANAKKALE

TEL: 0286 263 13 22

E-MAIL: yakupkose1761@hotmail.com

KOCA YUSUF İLE ALIÇO'NUN

EĞİTİMCİ YAZAR
MUHSİN DURUCAN

KIRKPINAR BAŞPEHLİVANLIK GÜREŞİ

Bulgaristan gezimizde Şumen'de (Şumnu'da) bir gece konuk edildik. İlgi gördük. Güzel bir kent Şumen! Türklerin ve Türkçenin ağırlığı olan bir kent!

Medya ortamında Şumnulu **Nurten Remzi**'den kimi bilgiler edindim. Bunları dergimiz sayfalarında güreş sporunu sevenlerle paylaşmak istedim. Nurten Remzi şöyle diyor:

"Kırkpınar deyince; Deliorman geliyor aklımıza... Yağlı güreş deyince, Koca Yusuf, Aliço, Kurtdereli...

Koca Yusuf deyince; güç, sabır, din, inanç, özveri, mütevazılık, cesaret, başarı, ölümsüzlük, gurur ...Şumnu(Şumen) geliyor aklımıza..."

Kırkpınar Başpehlivanı Aliço'yu Osmanlı ülkesinde tanımayan güreş meraklısı yok sayılır. Saçının azlığından "Kel Aliço" ve Güreşteki amansız hücumlarından da "Gaddar Aliço" lakapları ile anıldı.

Kendisi Lofçalı. Kırkpınar Başpehlivanlığını 26 sene gibi uzun süreyle kimseye kaptırmadı. Kimi yıllar Kırkpınar'da kendisine rakip çıkmadığından hiç güreşmeden baş ödülü aldığı da oldu.

Aliço, 27. kez Kırkpınar'a başpehlivanlığı almaya geldi. O yıl da kendisine rakip çıkacağı sanılmadı. Kimi güreş meraklıları, o yıllarda yeni parlamaya başlayan Adalı Halil Pehlivan'a, Aliço ile oynaş (gösteri) güreşi yapmasını önerdiler. Ama Adalı Halil o sene Kırkpınar'a gelmedi. Herkes yine Aliço'nun güreşmeden baş ödülü alacağını anladığını sandı.

Her boyda güreşmek için Kırkpınar'a ülkenin çeşitli yerlerinden yabancı pehlivanlar gelirdi. O yıl da er meydanında kozlarını paylaşmak isteyen birçok yabancı pehlivan geldi. Hele Kırkpınar'a ilk gelenler hemen belli oluyordu.

O zamanki güreş geleneğine göre, kim-

se tanımadığı bir pehlivana hangi boyda güreşeceği sormazdı.

Yabancı pehlivanlardan birisi; beyaz çehresi, gösterişli pençeleri ve hayli genç oluşu ile dikkatleri üzerinde topladı. Başında Trablus şalı meydana kispetinin zembiline yaslanıp, sakın ve umursamaz oturuşu kendisine olan ilgiyi daha da arttırdı ve herkes onun hangi boyda güreşeceğini tahmine çalıştı. Çoğu, onun büyük ortaya çıkacağını tahmin bile etmiyordu. Fakat küçük boy güreşleri bitip büyük orta güreşçileri çıkmaya başladıkları anda onun soyunmadığını gören Kırkpınar meydancısı yabancı pehlivana danışmak mecburiyetinde kaldı ve ona şöyle seslendi:

- Ağam kusura kalma, yabancı olduğunu bildiğim için söylerim. Soyunanlar büyük orta boy güreşçileridir. Soyunacaksan soyun. Yoksa bundan sonra başaltı güreşleri yapılır. Kırkpınar güreşleri köy güreşlerine benzemez, Bilesiniz ki sizin köyün başpehlivanları bile burada büyük orta ödülünü alamazlar.

Yabancı pehlivan, meydancının bu sözlerine sakın tavrını değiştirmeden yaslandığı zembilinden dahi doğrulmadan:

- Büyük ortaya güreşmeyeceğim ağam, diye karşılık verdi.

Meydancı ilk defa Kırkpınar'a gelen bir pehlivanın hangi cesaretle büyük ortaya

soyunmadığını anlamadı. Başaltındaki pehlivanlar zamanın en meşhur ve en yaman güreşçileriydiler. Çoğu başpehlivanlığa sırf Aliço yüzünden soyunmadı. Büyük orta güreşçilerin sonlarına doğru başaltına güreşecek pehlivanlar da soyunmaya başladılar. Yabancı pehlivan ise yerinden kıpırdamadı. Artık herkes yabancı pehlivanın başa güreşeceğini anladı.

Herkes, bu yabancı, Aliço'nun varlığından ve onun şöhretinden habersiz, diye aralarında konuştular. Bir yabancı pehlivanın baş güreşe çıkacağı Aliço'ya bildirildi. Aliço o zamana kadar hiç aldırış etmediği pehlivana şöyle bir baktıktan sonra yanındakine şöyle dedi:

- Ağam, dört yıldan beri şu Kırkpınar'da esaslı bir güreş atamadık. Hep oynaş güreşi yaptık, durduk. Hiç olmazsa bu yıl biraz pençeleyeyim. Güreşi bırakacağım şu son zamanlarda ağızımın tadıyla bir pehlivanlık göstereyim, önümüzdeki yıl olmazsa bile, iki yıl sonra Adalı Halil, Başpehlivanlık meydanını doldurur.

Aliço bu sözleriyle Adalı'daki güreş yeteneğini anlatmak istediği kadar yabancı pehlivana da dikkate almadığını göstermeye çalıştı. Ona göre, kendisinden sonra başpehlivan olacak birisi varsa, o da Adalı Halil pehlivandı.

Başaltı güreşleri akşam karanlığına kadar devam ettiğinden baş güreşleri ertesi güne bırakıldı. Zurnalar insanı coşturan başpehlivanlık havalarını çalmağa başlayınca Aliço kalkıp soyunmaya başladı. Yabancı pehlivan da Aliço'nun arkasından zembili elinde soyunmaya gitti.

Aliço soyunup meydana dolaşmaya başlayınca, halk ayağa kalkarak kendisini teşvik edici sözlerle alkışlamağa başladı! Yabancı pehlivan da sırtında gömleği ile meydana göründü. Serbest hareketleri ve heyecansız görünmesi insanda başpehlivanlığa çok soyunmuş izlenimini verdi.

Aliço artık bakışlarını yabancı pehlivan-
dan kaçırmadan onu çatık bir şekilde
süzmeğe başladı. İkisi de yağlanıp güre-
şe hazır duruma geldiklerinde meydanda
çıt çıkmaz oldu, herkes bütün dikkatini
cazgıra verdi. Çünkü tanımadıkları bu ya-
bancı pehlivanın kim olduğunu, nereli ol-
duğunu cazgırdan öğreneceklerdi. Cazgır
da halkın bu merakını bildiğinden duadan
önceki pehlivanları takdim eden konu-
şmasında kelimelerin üzerine basarak gü-
resiyle şöyle dedi:

- Ağalar, ey ahali Başpehlivanlığa meşhur
Ali Pehlivan ile Deliormanlı Yusuf Pehli-
van kapışacaklar.

Cazgır Aliço'ya hitaben:

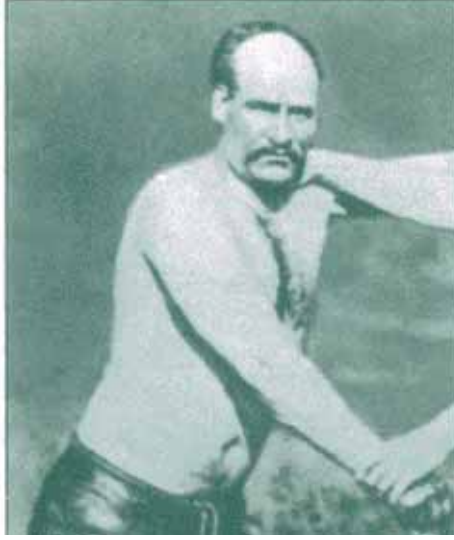
- Ey Aliço, Koca Aliço, Kırkpınarı'n 26
senelik başpehlivanı Aliço! Huzur gü-
reşlerinde ve şu meydanda yendiğin nice
pehlivanlarla haklı bir şöhet kazandın.
Ama bu yüzden kendine çok güvenme!
Unutma ki, ummadığın taş, baş yarar der-
ler. Karşına çıkan Deliormanlı Yusuf'un
nasıl bir pehlivan olduğunu az sonra an-
layacaksın. Burası er meydanı, yiğitler
meydanıdır. Her yiğidin gönlünde bir as-
lan yatar. Her ana ayrı bir yiğit doğurur.

Sonra Yusuf'a dönerek:

- Ey Yusuf Ağa, Aliço'nun saç kalmamış
kafasına bakarak geçkin diye düşünme!
Ona "Gaddar Aliço" derler. Aman verme-
den güreşir. Oyundan oyuna geçer her an,
kolla kendini ona göre davran!
Her ikisi de halkı selamladıktan sonra
peşreve başladılar. Aliço, genç bir deli-
kanlı gibi seri peşrev yaptı ve fırtına gibi
döndü. Yusuf'un da koca elleriyle yaptığı
peşrevler çok ustaca ve gösterişliydi. Peş-
revinden de anlaşılıyordu ki, işinin ehli
bir başpehlivandı. Peşrev faslı bittikten
sonra Aliço, gaddar lakabına yaraşır bir
şekilde karşısındakini yıldırın müthiş
elenselerini vurarak güreşe girdi.

Aliço'nun o elenselerini yiyip de sar-
sılmayan pek azdı. Halk, Yusuf'un bu
elenselerden hiç de sarsılmadığını gö-
rerek heyecanlandı ve zevkli bir güreş
seyredeceklerini anladı. Aliço, Yusuf'tan
çekinmediğini göstermek istercesine dik
güreşiyor ve onun dalmasını bekleyerek
elenseleriyle yıldırınmadığı bu güreşçi-
yi öldürücü boyundurukları ile hırpalayıp,
yenmeyi tasarladı.

Yusuf, bunu sezinlemiş gibi birkez ol-
sun paça kapmak için dalmadı. Güreşin
başlaması bir saate yaklaşırken Yusuf,
Aliço'nun elenselerine karşılık vermeye
başladı. Koca pençeleriyle öyle bir elen-
se çekiyordu ki Aliço, o zaman Yusuf'un
ellerindeki kuvveti fark etti ve karşısın-
dakinin çok kuvvetli bir pehlivan oldu-
ğunu anladı. Açık vererek güreştiği halde

Yusuf'un da dalmamasına bir anlam ve-
remedi!

Kendisi saatlerce güreştiği için güreşin
uzamasının kendi yararına olacağını dü-
şündü. Ama iki saate yakın bir zaman geç-
tiğinden Yusuf'un yorulmadığını sezinle-
yen Aliço taktiğini değiştirerek şimşek
gibi çift paçaya daldı. Yusuf'ta çok seri bir
dönüşle paçalarını kaptırmadan öne doğru
yüzükoyun kapaklandı. Aliço'da dizleri
üzerinde emekleyerek Yusuf'u kasnağın-
dan bastırıp, kalkmasına fırsat verme-
di! Yusuf, ayağa kalkmak için sağa sola
hamle yaptıysa da Aliço'nun pençesinden
kurtulamayacağını anlayarak, açık ver-
memek için mümkün olduğu kadar top-
landı. Aliço, Yusuf'u altında zapt ettikten
sonra hemen şark kündesini doldurmaya
başladı. İşte o anda, Yusuf'un Aliço'nun
elinden kurtularak ileri fırladığını ve kor-
kunç bir nara ile Aliço'yu ayakta karşıla-
dığı görüldü. Herkes Yusuf'un kuvvetine
ve güreşin hareketliğine hayran kalıp iki-
sini de övücü sözlerle teşvik etti! Akşam
grubuna doğru Yusuf bir daha düşmeden
güreşi başa baş sürdürmeye başladı.

Saatler geçmesine karşın güreşin hızı git-
tikçe arttı. Güreşte kimin galip geleceğini
kestirmek çok güçtü. Ama Yusuf'un daha
nefesli olduğunu da güreşten anlayanlar
sezinledi. Aliço'nun yaşlılığı kendisini
göstermeye başladı. Akşam karanlığı ba-
sarken Aliço, güreşteki hamlelerinin iste-
diği hızda olmadığını anladı.

Ne ki Aliço, gaddar olduğu kadar da
mertti. Her şeyin hakkını vermesini bi-
lirdi. Üzüntülü de değildi. Yusuf'un baş-
pehlivanlığa layık olduğunu anladı. Artık
güreşi rahatça bırakabilirdi. Adalı Halil
Pehlivan ile Yusuf'un bu meydanı layı-
kıyla dolduracaklarından emindi. Bunları
düşünerek bu genç pehlivana karşı eski-
den güreştiği gibi pek gaddarca güreşme-
meye karar verdi. İçten boğmalarında pek
hoyrat davrandı, budamaları ve tırpanları
daha yumuşak vurdu.

Aliço'nun gittikçe daha yavaşladığını
gören yaşlı güreş severler, onun ne denli
büyük güreşlerini gördüklerinden, onun
bu son güreşinde yorulup alta düşmesini
istememediler.

Tam 26 yıl Kırkpınar Başpehlivanlığını
kazanmış bir kimsenin şerefine ve şanına
layık bir şekilde güreşi terk etmesini iste-
diler. Artık karanlık iyice bastırdı. Aliço,
yaşlı haliyle genç bir delikanlı gibi bütün
gün güreş tuttu ve oyundan oyuna geçe-
rek güreşin bütün inceliklerini gösterdi!
Yusuf'ta ne kadar usta bir pehlivan oldu-
ğunu kanıtladı!

Güreşi beraber ayırmak isteyenlere
Aliço'nun meydan ortasından şöyle ba-
ğırdığı duyuldu:

- A be burası Kırkpınar'dır. Er meydanıdır
buncağız. Burada yenişene kadar güreş
tutulur. Zift fıçıları, çıralar ne güne du-
rur? Tutuşturun oncağızları. Pişmiş güreş
yarıda konur mu hiç? Bu kızancağıza ye-
nilmek kaderimde varsa ko verin yensin
beni. Hem ben artık bu er meydanından
çekileceğim. Aliço'yu yenmek talihini bir
daha bu Yusufçağız nerden bulcak?

Bu sözleri duyan Koca Yusuf, bir his sa-
ğanağına tutulur, gözleri nemlenir, Kel
Aliço'nun ellerine kapanır ve büyük usta-
nın elini öper ve şöyle der:

- Ustaların ustası, pehlivanların pehliva-
nı, koç yiğit ağam benim. Gel bırakalım
bu güreşi, sözlerinle yendin sen beni.
Elimde, ayağımda dermanım kalmadı.
Bu söylediklerinden sonra tutamam gayrı
ben seni. İstersen sen tut beni, vur sırtımı
yere!

Aliço'da duyulandı ve ağlamaklı oldu:

- Bu meydan bundan sonra senindir. Senin
gibi bir pehlivan ortaya çıktıktan sonra
gözüm arkada kalmadan buralardan ayrı-
lacağım. Ödül de, pehlivanlıkta senindir.
İkisine de güle güle sahip ol! İkisi de sana
helal olsun oğul, der ve Koca Yusuf'u ga-
lip ilan eder.

Artık meydanların tek hâkimi vardır.
Koca Yusuf'tur!

Koca Yusuf, Türk tarihinin gördüğü en
büyük güreşçilerden birisidir. Yaşamı ba-
şarılarla doludur. Sadece bir kez yenildiği
söylenmektedir.

Dünyaca ünlü güreşçi Koca Yusuf'un
doğum yeri Bulgaristan'ın Şumnu ka-
sabaşdır. 1857 ile 1898 yılları arasında
yaşadığı belirtilir. Türk milletinin gördü-
ğü en büyük güreşçilerden birisidir. Asıl
adı Yusuf İsmail'dir. Cüssesinden dolayı
"Koca Yusuf" unvanını aldığı söylenmek-
tedir. Güreş camiası tarafından "Korkunç
Türk" olarak da bilinmektedir. Boyu yak-
laşık olarak 1.88 metre, ağırlığı 145 kg
civarındadır.

“NİÇİN SPOR”

Sualine cevap vermeliyiz

HALİL DELİCE

Önce ‘Niçin Spor?’

sualine cevap vermek zorundayız. Buna, “Bedenen ve ruhen güçlü, ideali, halka, hakka hizmet olan, başarı, madalya için değil hak için spor yapan nesiller yetiştirmek.” cevabını vermezsek nasıl kanun çıkarırsak çıkaralım faydasız olacak. Nice futbol faciaları, yaşanacak, en kıymetli sermayemiz ömrümüz boşa gidecektir

Her futbol ve basketbol sezonunda, benzer hadiseleri yaşıyoruz. Taraftarları olduğumuz takım için ölüyoruz, öldürüyoruz, hem kendimizin hem de başlarının hayatını, ebedi saadetini karartıyoruz.

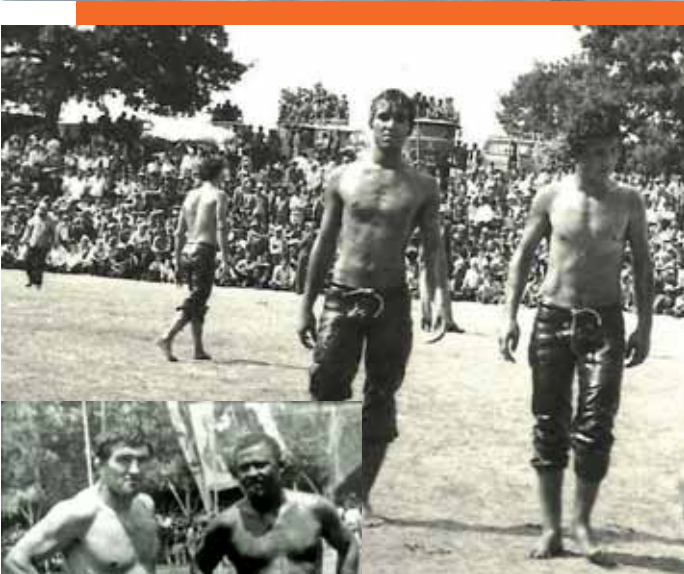
Önce ‘Niçin spor?’ ve ‘Sporla hedef nedir’ sorusuna cevap vermedikçe ve hedef madalya oldukça, ödül, para oldukça, taraftarlık ilahımız halini aldıkça aynı sıkıntılar yaşanacaktır. Spor, kaç insanımızın halka ve hakka hizmet etmesine, ebedi güzelliğe ulaşmasına, ebedi saadete kavuşmasına sebep vesile oldu?

Eğlendirirken, spor yaptırırken, beden en ve zihnen güçlü kılarken eğitmek, insanlığın ve kişinin kendisinin mutluluğuna vesile olacak hedefler vermek çok mu zor?

“Beden, ömür, bilgi hepsi birer emanettir. Hesabı sorulacaktır. Bedeni sağlam, zihni çalışır kılmak zorundasın ve sahip bulunduğun nimetleri Hakkın rızasına uygun kullanmak mecburiyetindesin” demek mümkün değil mi? Bunları söylemek insanlığa, inancımıza, örfümüze aykırı mı? İsterseniz buna ata sporumuz yağlı güreşle cevap vermeye çalışalım.

Vah galiplere, vah güçlülere, vah makam, para, şöhret sahiplerine... Galipken, güçlüyken, pehlivan, insan kalabilmek, sahip bulunulan nimetlerin şükürünü yerine getirmek çok zordur, hem de pek zor. Nedir pehlivan kalabilmek? “Sahip bulunulan kuvvet, mal, ilim, zeka, ustalık, makam fazlalaştıkça tıpkı buğday başağının tane tuttukça boyun bükmesi gibi boynun bükülmesi, bu nimetlere na-

sıl şükrederim endişesinin fazlalaşmasıdır” galipken pehlivan kalabilmek... Bu mana, peşrev esnasında pehlivanın elini toprağa sürüp ağzına, göğsüne, başına götürmesinde vardır. “Topraktan geldin toprak olacak ve sahip bulunduğun nimetlerin hesabını vereceksin” şeklinde özetlenmiştir. Garibin, mazlumun, mağlubun, güreşte yenilenin işi kolay. Gariplik, mazlumluk ve mağlubiyet egoya en güçlü tokadı atmış, “ben” diyecek hali kalmamıştır. Galiplere gelince; zaten güçlü olan egoları galibiyetle, makamla, parayla, güçle iyice azmanlaşmış, firavunlaşmış, ilahlık iddiasına başlamıştır. Kişiye bundan büyük ceza, bundan büyük tehlike olur mu? Öyle bir tehlike ki, galibin ebedi dünyasını harap etmek için ağzını atmış...

Tarihimizde pehlivanlar galip gelince ne yaparlardı? Takla atıp havalara mı sıçarlardı? Şimdi ki pehlivanların yaptığı gibi deli gibi çırpınırlar mıydı? Hayır. İlk önce mağlubiyet acısını tatmış rakibiyle helalleşirler, onu teselli ederler, galip gelmekle çok büyük bir suç işlemiş gibi boyun bükük ermeydanından ayrılırlardı. Çünkü galibiyette pehlivan kalmanın ne kadar zor olduğunu biliyorlardı. İşte bu sebepten Osmanlı Pa-dışahlarına “Gururlanma pa-dişahım, senden büyük Allah var” diye sesleniliyordu. İşte güç, para, sıhhat ve aklın, ömrün bir emanet olduğunu, hesabının sorulacağını, bu hesabın, kişinin ebedi saadetine veya fela-ketine sebep olacağını öğretmediğimiz için spor karşılaşmalarında, özellikle futbolda, kavgalar, kü-fürler, hatta ölümler oluyor. Hani futbol, sevgi, barıştı, kardeş-likti?

Hani şiddet kanunla önleyecektik? Uzun tartışmalar, araştırmalar sonucunda Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun Meclis’ten geçirmiş ve Resmi Gazete’nin mü-kerrer olmayan sayısında yayımlanarak yürürlüğe girmişti. Ve çocuklar gibi sevinmiş-tik, kanun yürürlüğe gir-di, şiddet son bulacak diye. Kanuna göre, ev sahibi spor kulüpleri, spor alanlarında sağlık ve güvenliğe kadar ilgili spor federasyonları ve uluslararası spor federasyonlarınca belirlenen önlemleri almakla yükümlü olacak, bu ve benzeri ‘cek’, ‘cak’larla her şey güllük, gülis-tanlık hale gelerek sporda şid-det ve düzensizlik son bulacaktı. Efendiler!

Kim-se, kimseyi aldatmasın. İlk önce ‘spor nedir’ buna ce-vap verelim. Sonra da ‘niçin spor’un cevabını mutlaka mut-

laka tespit edip gereğini yapalım. Yoksa daha çok kanunlarla şiddetini çözmeye çalışırız. Sözlüklerde spor; “Avcılık, binicilik, denizcilik, futbol, basketbol, güreş gibi vücut, zihin ve beyin yeteneklerini geliştiren, eğlence de sağlayan işler” şeklinde tarif edilmektedir. Çocuklarımızın kendi aralarında oynadıkları futbol maçlarını geçelim. ‘Seyredilsin diye oynanan’ futbolun uzak-tan yakından yukarıda tarifi yapılan sporla ilgisi yoktur. Fenerbahçe’nin Slovak eski yıldızı Miroslav Stoch söyledi. Önceki yıllarda da Galatasaray ve Beşiktaş’ı çalıştıran Rumen Teknik Direktör Lucescu ve Fenerbahçe’yi çalıştıran Brezilyalı antrenör ve efsanevi futbolcu Zico aynı şeyi söylemişti “Türkiye’de futbol, din gibi...” diye. Futbol her şey olduğu Brezilya’da yetişen Zico’nun söylediği çok manidar. Ülkemizde futbol adına yaşananları işte bu sözler açıklıyor. Türkiye’de futbol, spor falan değildir. Geleneğimizde spor, maksat değil vasıta. Neye mi? Bedene ve zihnen güçlü olmaya, eğlenilirken eğitime... Osmanlılarda boğa güreşleri ve esirlerin ölümüne dövüştürülmesi, boks gibi insanın insana, insanın hayvana, hayvanın hayvana eziyetine dayalı spor yoktu. Güreşten atlı, oklu, kılıklı sporlara bütün sporlar, savaşa hazırlık ve eğlenirken eğitmeye, tasavvufi terbiye vermeye yönelik idi. Önce ‘Niçin Spor?’ sorusuna cevap vermek zorundayız. Buna, “Bedenen ve ruhen güçlü, ideali hakka hizmet olan, başarı, madalya için değil halka ve hakka hizmet için spor yapan nesiller yetiştirmek.” cevabını vermezsek nasıl kanun çıkarırsak çıkaralım faydasız olacak nice futbol faciaları yaşanacaktır

Onun için her şey yağlı güreş..

Av. Levent ERDOĞAN...

**“YAĞLI GÜREŞ’İN KURTULMASI AYRI
FEDERASYON İÇİNDE OLMASIYLA
MÜMKÜNDÜR”**

SİNAN BERATLİGİL

O her şeyini güreşe verdi. Karamürsel Levent Erdoğan Güreş Kulübü’nün Başkanı, bu yıl ki güreşlerde ve tüm yöre güreşlerinde Pehlivanlarından kürsü istiyor... Önce centilmenlik ve spor ahlakının ön planda olması ve fair play çerçevesinde...

Levent Erdoğan maddi manevi güreşin destekçisi. Türkiye’de yağlı güreşin gelişmesi ve yaygınlaşması için her türlü desteği veren Av. Levent Erdoğan güreşin geldiği yer ve yapılması gereken düzenlemelere dair çarpıcı açıklamalarda bulundu. İşte başarılı yönetici ve hukukçuya sorduğumuz sorular ve yanıtları:

Sinan Beratlilgil : Yağlı güreşin Türkiye’de hak ettiği yeri aldığını düşünüyor musunuz?

Levent Erdoğan : Yağlı güreşlerin çok büyük bir seyirci kitlesi olmasına ve dünya çapında dahi ilgi görmesine rağmen bu sporun Türkiye’de yeterince yer almadığını düşünüyorum. Medyada ve resmi kurumlar tarafından yağlı güreşe maalesef yeteri kadar önem verilmediğini düşünüyorum. Bildiğiniz gibi UNESCO’nun korunması gereken değerler arasında yer almasına rağmen burada yeterli ilgi gösterilmiyor. Tüm birimlerin bu ata sporumuzu daha fazla yaymak için çalışmalarda bulunmasını ümit ediyorum.

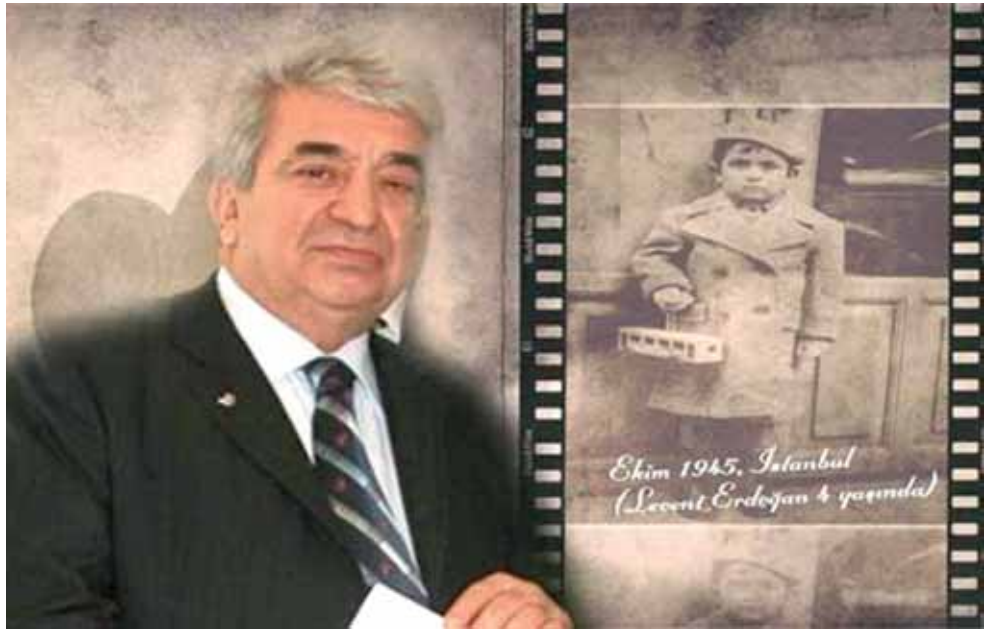
S.B. : Federasyon Başkanı yağlı güreş minder güreşinden asla ayrılmaz dedi. Sizin bu konuda düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz? Yönetiminden memnun musunuz?

L.E. : Şüphesiz kesinlikle ve mutlaka ayrılması gerekiyor. Özerk bir federasyona sahip olursa ilerlemesi, gerekli ilgiyi görmesi hızlanır. Minder güreşinden ayrılıp ayrı bir federasyon çatısı altında çalışması halinde bu sporun gelişmesi daha kolaylaşır. Güreş Federasyonu Başkanı kardeşimiz Hamza Yerlikaya'ya sevgim saygım sonsuz. O bir cihan pehlivanıdır. Ayrıca dostluğumuz da vardır. Onun şahsında söylemiyorum ama uzun senelerden beri minder güreşinde başarıları var fakat yağlı güreş bugün ayrı bir federasyon kurulmasına ihtiyaç duyulan bir güreş dalı oldu. İnşallah devlet büyüklerimizin ve spor bakanımızın katkılarıyla da bu yağlı güreş federasyonu bir an önce kurulur. Bu şekilde de yağlı güreş daha büyük bir kitleye hitap eder ve uluslararası bir boyut kazanır. Şimdi dediğim gibi başında da söyledim, Hamza Yerlikaya, sevdiğim başarılı bir sporcudur. Ancak bu düşüncesine pek katılmıyorum. Tabi ki güreş anlamında onun kadar söz sahibi değilim ama ortada bir birinden tamamen farklı iki güreş stili var. Ancak belli yerlerde ilişkileri oluyor, mesela minder den yetişenlerin zamanla yağlı güreş yapması, yağlıdan yetişenlerin minder güreşi yapmaları söz konusudur. Bu iki güreş stiliinin ayrılmaması üzerine çalışmalar yapmanın yanlış olacağını düşünüyorum. Bir yağlı güreş tamamen farklı çalışma sistemleriyle yapılıyor. İsmi sadece ikisinde de güreş, bu bakımdan bunun geleneksel spor dalları federasyonunda olmaması gerektiğini düşünüyorum. Yağlı güreşler tamamen Türkiye'ye hakim olmuş, seyirci kitlesi çok fazla olan, yılda 300 üzerinde müsabakaların yapıldığı, takip edildiği, bunların 15-20 tanesinin seyirci kitlesinin 20.000 üzerinde olduğu bir spordur. Tamamen ayrı bir federasyon olmalıdır. Fakat tabi ki basının, televizyonların ilgisizliğinden ata sporumuz değer görmüyor.

S.B. : Böyle bir federasyon kurulsaydı, bir destek verir misiniz?

L.E. : Böyle bir yapılanma olursa, gerekli çalışmaları üstlenip katkı ve destek veririm. Biz tabi ki yağlı güreş federasyonunun kurulmasıyla birlikte faaliyetlerimizin artması ve istediğimiz hedeflere daha kolay ulaşma imkanına sahip olacağız. Yağlı güreşleri de daha derli toplu, sistemli

bir hale getirmenin neticelerini elde etmiş olacağız.

S.B. : Karamürsel Levent Erdoğan Güreş Kulübünün çalışmaları hakkında bilgi verir misiniz?

L.E. : Yağlı güreş bir ata sporu olduğu için çocukluğumdan beri bu güreşe karşı büyük bir merakım vardı. O zamanlarda da benim çocukluk dönemlerime denk gelen Helsinki Olimpiyatları'nda Ali Yücel, Yaşar Doğu, Nasur Akar gibi pehlivanların başarılarını izleme şansına sahip oldum. Hatta o zamanlarda televizyon yoktu, pilli radyolardan bu güreşleri dinlerdim. Nur içinde yatsın, bana güreşi sevdiren rahmetli Eşref Şefik idi ve onun çok zevkli bir güreş anlatışı vardı. Tabi ki bu minder güreşi için geçerliydi. Bunları zevkle izledik 7-8 yaşında bir çocuk iken. Daha sonraları da yağlı güreşi izleme zamanım oldu. Yıllar sonra da bu vesile ile de Karamürsel'de ata sporun ef-sane olmuş sporcuları Ahmet TAŞCI, Kadir BİRLİK, Cino Mehmet (YILMAZ) ve bu yapıdaki başarılı yağlı güreş yapan pehlivanlar ile karşılaştık. Ayrıca Aydın Demir gibi o zaman altın kemer sahibi olmuş dostlarımızın da ilgileriyle yağlı güreşe desteklerimize orada devam ettik. Bu vesile ile Karamürsel'de Levent Erdoğan Yağlı Güreş Kulübü diye bir kulüp oluşturduk. Bünyemizde çok yetenekli ve çok ünlü sporcular yetiştirdik. Biz kulüp olarak gençlere önem vermekteyiz. Bundan sonra da yarın-lara hazırlayacağımız pehlivanlarımız mevcuttur. Bu sene de tüm yöre güreşlerine ve de tabi ki Kırkpınar'a çok iyi şekilde hazırlanmaktayız.

S.B. : Beğendiğiniz Pehlivanlar kimlerdir?

L.E. : Pehlivanlarımızı eski yeni olarak ayırdığımızda, son günlerde başarılı olan İsmail Balaban, Ali Gürbüz, Fatih Atlı, tabi ki bizim pehlivanlardan Ahmet TAŞCI, Kaan KAYA, Güngör EKİN, Gökhan ARICI, Antalya Bölgesinden Orhan OKULU, Osman AYNUR, Mehmet Yeşil YEŞİL isimlerini ilk sayabileceğim arkadaşlarım. Ayrıca tabi ki en az bunlar kadar başarılı pehlivan arkadaşlarımız da var. Yağlı güreş çok emek isteyen bir spor dalıdır. Bir pehlivanın başarılı olabilmesi için günde en az 4-5 saat antrenman yapması gerekiyor. Bunun dışında sağlığına ve gıdasına da çok dikkat etmelidir.

İsmail Koç

Av. Levent Erdoğan

Ahmet Taşçı

S.B. : Geçenlerde Ahmet TAŞCI ile yaptığımız görüşmede “Levent ERDOĞAN Başkanımızın bize çok emeği var. Benim zamanımın haricinde ona bir ALTIN KEMER getiremedik bu da bizi üzüyor” dedi. Siz bu konuda neler söylemek istersiniz?

L.E. : Evet, Ahmet TAŞCI Türkiye’nin efsane yağlı güreşçisi. Hem Türkiye’nin göğsünü kabartıyor hem de gençlere öncülük ediyor. En başta spordaki başarısı kadar efendiliği ve çevreyle olan ilişkileri sebebiyle de çok saygı gören

bir pehlivanımız. Ahmet TAŞCI bizi altın kemerlere ve başarılarla alıştırdı. Her sene bu başarıları bize tattırdığı için uzun zamandır bu özlemin içerisindeyiz. Şampiyonluklar tabi ki güzel bir duygu ama nihai hedefimiz bu değil. Bizim hedefimiz yağlı güreş pehlivanlarımızın başarılı oluşu. Her şeyden önce bunu isteriz. Kulübümüzün pehlivanlarının da başarılı olmasını çok isteriz. Ayrıca da bizim kulübümüz dışında yöredeki pehlivanların da başarılı olmaları en büyük arzumuzdur. Bu bize kendi pehlivanları-

mız kadar gurur verir.

S.B. : Torunlarınızın ileride güreşe mi yoksa futbola mı merak duymasını istersiniz?

L.E. : İki spor dalını da seviyorum. İki erkek torunum var. Birinin çayırda, diğerinin de futbol sahalarda başarılı olmasını istiyorum. Şuan bir torunum Beşiktaş altyapısında oynuyor, biri de çayırda güreşlere hazırlanıyor. Ayrıca avukatlık da ailece gurur duyarak yaptığımız bir meslek, bu mesleği de sürdürmelerini isterim.

S.B. : Kırkpınar'ın yurt dışında tanıtılmasını yeterli buluyor musunuz? Puanlama sisteminden memnun musunuz?

L.E. : Asla yeterli bulmuyorum. Yurt dışında yaşayan Türk vatandaşlarının sayısı oldukça fazladır. Ufak çaplı organizasyonlar bu ilginin var olduğunu göstermektedir. Bunun yanı sıra yabancıların da bu spora ilgi gösterdiklerini biliyorum. Maalesef faaliyetler yetersiz kalmaktadır. Bunların daha fazla organize hale getirilmesi lazımdır. Böylece hem ata sporumuz daha çok tanınmış olur hem de turizm faaliyetleri açısından gelişme sağlanır.

Kırkpınar'da puanlama ise en çok üzerinde durulması gereken bir konudur. Benim bildiğim kadarıyla 179 - 180 tane yağlı güreş oyunu vardır. Zaten yağlı güreşe zevk katan bu oyunların taktik edildiği güreşlerdir. Ancak puanlama sistemi bu pehlivanların bu oyunları deneyip de güzel güreşler yapmasını engellemekte. Güçlü pehlivan kendisini yormuyor, zayıf pehlivan da kendisini yormadığı için pasif güreşiyor. Her ikisi de puanlamayı bekliyor. Bu şekilde

de yapılan puanlama, yağlı güreşin bütün geleneksel güreş şeklini bozmuştur. Senelerce kıran kırana yapılan ve ertesi güne kalan güreşler olduğu bilinmektedir. Ancak, tabi ki bu zamanın şartlarına göre o kadar güreşmeleri imkansız. Ama buna daha uygun hale getirecek şekiller olabilir. Mesela aklımızdan geçen en basit şey, yağlı güreş 1 saat olsun yani boylara göre biraz daha az olsun. Yani başpehlivanlık güreşi 1 saat olsun 1 saat içerisinde puanlama tamamen kalsın pehlivanlar yenişsinler. Bu saat içerisinde birbirlerini yenemiyorlarsa ikisi de diskalifiye olsunlar. Yağlı güreşe bunu getirdiğimiz de, hem zaman sorununu çözmüş oluruz, hem de pehlivanların netice almış olmak için bütün hünerlerini göstermelerini sağlamış oluruz. Hünerlerini gösterdikleri zaman da yağlı güreşin oyunları ortaya çıkar. Dolayısıyla yağlı güreşteki bu puanlama sistemi yağlı güreşin zevkini kaçırmıştır. Bu tartışmasıdır. Tamam, nadiren güzel güreşler oluyor, görüyoruz ancak bu da yağlı güreşin tatbik edildiği güreşlerde oluyor. Tekrar ediyorum yağlı güreşteki puanlama siste-

mi nedeniyle, gerek güçlü pehlivanlar gerekse zayıf pehlivanlar kendilerini puanlama zamanına atmak gibi düşüncelere kapılıyorlar ve bunun sonucunda güreşler pasif kalıyor.

S.B. : Son olarak neler eklemek istediğiniz bir şey var mı?

L.E. : Son olarak gençlerden önce basın mensuplarına söyleyeceklerim var. Çünkü gençler kendi önleri açıldığı zaman yöre güreşlerinde bu spora ilgileri çok fazla. Ancak bunları motive edecek, bunları tanıtacak başarılarını sergileyecek teşvik edecek basındır. Yani bu hem yazılı hem de görsel basın. Basınımız, bu ata sporumuz yağlı güreşe destek vermelidir yani spora 5 sayfa yer ayıran bir gazete hiç olmazsa yarım sayfa kadar da yağlı güreşe yer ayırmış olsa, ata sporumuza da destek vermiş olur. Çünkü güreş deyince Türk akla gelir. Yağlı güreşte de özellikle Türkler akla gelir. Dolayısıyla bu başarıyı duyuracak tanıtacak tek yer basın kurumlarıdır. Tek dileğim basının bu spora gereken değeri vermesidir. Bu tabi ki hem minder ve hem de yağlı güreş içindir.

Edirne Belediyesi Kırkpınar Koordinatörü İbrahim Doğan

“Sarayıçinden Kırkpınar taşınması düşünülemez”

ÖZCAN BAŞGÖL

atasporumuzgures@gmail.com

Yağlı güreş seminerinde Destan-1 Kırkpınar Dergisi'nin Yazı İşleri Müdürü Özcan Başgöl, Edirne Belediyesi Kırkpınar Koordinatörü İbrahim Doğan ile mini bir söyleşi yaptı. Doğan, “Kırkpınarın yeri ve Kırkpınar güreşleri hazırlıkları hakkında çarpıcı açıklamalar da bulundu.”

Ö.B.; Kırkpınar Koordinatörlüğünün dışında Güreş Federasyonunun Marmara Bölgesi sorumlusu olarak sizi tanıyalım?

İ.D; Marmara sorumlusu olmamın sebebi, Kırkpınar'ın edirne'de olması.Kırkpınar'da Edirne Belediyesi olarak rol almamız ve dolayısıyla da güreş federasyonunda yağlı güreş Marmara sorumlusu olarak görev almaktayım.

Ö.B; Kaç yıldır bu görevdesiniz?

İ.D; Şimdi daha önce Edirne de Spor İl Müdürü olarak görev yaptım.2005 de Edirne Belediyesi'nde göreve başladım.O gün bu gündür Edirne Belediyesi'nde Kırkpınar Koordinatörlüğünü sürmekte ve aynı zamanda da güreş fedarasyonundaki görevimi de birlikte sürdürmekteyim.

Ö.B; Kırkpınar Kültürünü Yaşatma Derneği olarak ve Destan Kırkpınar Dergisi adına sizden bu sene Kırkpınar için nasıl bir hazırlıklar başladığını ve Kırkpınar'ın Sarayıçi'nden değişeceği konusunda neler söylemek istersiniz.?

İ.D; Kırkpınar'ı sadece Kırkpınar haf-tası olarak düşünmüyoruz.Kırkpınara başta Belediye Başkanımız Recep Gür-

kan ve tüm çalışanlarımız biz 12 ay boyunca hep Kırkpınar'ın hazırlıklarını yapıyoruz.Nasıl daha yenilikler getiririz diye sürekli aramızda tartışarak nasıl daha iyi yapar nasıl dah güzel organizasyon yaparız düşüncesiyle çalışıyoruz. Kırkpınar artık büyük bir organizasyon haline geldi.Unescoya girdi.Kırkpınar bu bakımdan da çok büyüdü.Kırkpınar artık eski Kırkpınar değil. Sizde gördünüz seminerde bile konuşmaların yüzde 80'i Kırkpınarla ilgili idi.Yani Kırkpınarın büyüklüğünü burada da görüyoruz. Tabiki hazırlığımız her zaman var.Bazı kişilerin Kırkpınar'ın Sarayıçi'nden alınıp başka bir yere taşınması konusunda beyan görüş ediyorlar. Bazı kişiler konuşuyor. Fakat başta Belediye Başkanımız Recep Gürkan ve Belediye

yönetiminin ve bizlerin Edirne halkının da buna sıcak bakmadığımızı ifade etmek isterim.Çünkü Sarayıçi, er meydanı artık Kırkpınar'la özleşmiş bunun değiştirilmesi mümkün görünmüyor. Bu sene Belediye Başkanımız Recep Gürkan ve Gençlik ve Spor Genel Müdürü, Spor Bakanımız ile birlikte bir çalışma içerisine girdiler. Seneye inşallah burada çok daha iyi bir tesis yapmak için çalışmalarla başladılar.Bu konuda daha geniş açıklamayı bu proje hakkındaki bilgiyi Belediye Başkanı zaman zaman Basınla paylaşacak ve paylaşıyorda. Bence bu tesis yapılırsa çok daha güzel şeyler yaşatırız diye düşünüyorum.

Ö.B; Yani bu proje su baskınlarından dolayı mı kaynaklanıyor, yoksa sahanın güreşler için yetersizliğinden mi?

İ.D; Hayır su basması ile ilgisi yok. Su basması için iki ülke arasındaki sorunun çözümünü devlet inşallah bulacaktır. Zaman zaman sarayıçindeki yerin altında şehitlerin olduğu söylenmektedir. Şehitlerin olması bir rivayet bu öyle söyleniyor. Ne kadar gerçekçi ne kadar değil çok bilgi sahibi değilim,ama bence bu konuda tartışılması gündeme geliyor. Edirne Valimiz ve Belediye Başkanımızın ortak düşüncesi Kırkpınar'ın Sarayıçi'nde olması ve burda devam etmesi.Tarihi dokusu var. 654 yıldır süre gelen efsanesi var. Burada birçok pehlivanın alın terleri var. Döktükleri çimenlerdeki yağ kokuları var. Burada pehlivanlarla konuşmalarında: Edirne'nin dışında 50 bin kişilik bir stad bile olsa biz zenbilimizi alıp o saray içindeki havayı solumadan ordaki çimenlerin üstündeki terlerimizi hissetmeden hiç bir anlam veremeyiz. Başka bir yerde güreşmeyi içimize sindiremeyiz

dediler. Çünkü her yıl herkes Sarayıçi özlemiyle yanıp tutuşuyor.

Ö.B; Aslında Belediye Başkanı Recep Gürkan, şehitlerin yerinin orda olmadığını asıl yerinin bulunduğunu ve yeni bir şehitlik yapıldığını söyledi Siz neler söylemek istersiniz?

İ.D; Tabi tabi, Askeri hastanenin olduğu yerde şehitlikler tespit edildi.Hatta o konuda çok iyi bir proje yapıyor Belediye Başkanımız.Onunla ilgili Sağlık Bakanımızı da davet ettik ve bir açılış yaptı.Seneye inşallah orda çok büyük bir şehitlik yapılacaktır.Hatta ordaki bazı şehitlerimizin isimlerini tespit etmeye başladık. Şehitliğin orda olduğu anlaşıldı ve orda yapılacak. Kırkpınar sahasında şehitlik var demek yanlış. Kanıtlanmış bir şey yok.

Ö.B; Bu güne bakıldığında, Sizin yapmak istedikleriniz veya eksiklerini gördüğünüz şeyler varmı?

İ.D; Tabiki güzeli yakalamak

,başarılı yakalamak. Her zaman yapılanlar yetmiyor. Her zaman daha iyisini yapmak için uğraş vermekteyiz. Yeni bir şeylerin yapılması içerisindeyim.Pehlivanlarımızın Edirne'ye geldiklerinde çok rahat etmelerini ve güreş sahasında onlara daha iyi hizmet etmekteyim.Pehlivanlarımızın da başarılı olmaları için evsahipliğini de en iyi şekilde yapmalıyız. Yapılanlar yetiyor mu? Yetmiyor tabiki istekler hiç bir zaman bitmez.Biz Belediye olarak imkanlar dahilinde sadece Kırkpınar zamanı değil biz 12 ay boyunca bu sorunları yaşıyoruz.Ha bunu 4 dörtlük yapıyor muyuz o da tartışılır. Eksiklerimiz de var ama iyiyi yakalamaya çalışıyoruz.Geçen sene uğraştık sanırım başarılı da olduk. Düşünün 2000 sporcunun, pehlivanın katıldığı bir organizasyonda eksiklerin olması da normal,ama ben bunları her zaman en aza indirme çabası içindeyiz.

Çardaklıyızbiz Derneği
Kurucu Başkanı

Bu ilan ile Panayırda pehlivan güreşlerinin de yapılacağını öğrenmiş oluyoruz. Elimizde Cumhuriyet Gazetesinin 1932, 1936 ve 1946 yıllarına ait Çardak Panayırı ilanları var. Ayrıca Yeni Gelibolu Gazetesi 1951 den 1972 yıllarına kadar olan tüm Ağustos sayılarında Çardak Panayırı ve güreşleri hakkında yazılar var. Böylece 281 yıllık Tarihi Çardak Panayırı ve Güreşlerinin geriye yönelik 100 yıllık bir geçmişini de yazılı basın yoluyla tespit etmiş olduk. Güzel Belde-miz açısından bu çok önemli tarihsel bir saptamadır.

Gerçekten de basın yayın, fotoğraf gibi imkanların çok kısıtlı olduğu Cumhuriyet öncesi ve Cumhuriyetin ilk yıllarında bile Çardak Panayırı ve Güreşleri hakkında gazetelerde çıkan bu ilanlar şaşırtıcı ve o dönemin yöneticilerinin başarılı çalışmaları ile Çardak Panayırının o yıllarda bile ne kadar önemli olduğunun bir göstergesidir.

Tarihi Çardak Panayırı evvelce Çarşı Mahallesinde yapılırdı. Ova dediğimiz eski okulun olduğu bölgeye eğlence parkı kurulurdu. Uçan Daireler, Ölüm Üstüvanesi dediğimiz yerçekimine karşı duran Motorsiklet çemberi, Çadır Tiyatrosu, Halkacılar, Tüfekçiler, Salıncak ve kayık gibi gençlerin ilgi gösterdiği eğlence imkanları vardı. Aynı zamanda Sihirbazlar ve Canbazlar panayırının vazgeçilmez etkinliği olurdu. Hala daha unutmadığım Cambaz kumpanyası, Eceabatlı Necati Karabomba ve Cambaz Boncuk anılarımızı süslemektedir. Meşhur sihirbaz Zati Sungur'un da Çardak Panayırına katıldığını hatırlarım. Cambaz Boncuk'un gösteri esnasında söylediği :

Oy dingala dingala
Kömür de koydum mangala

Ayşe'de Fatma dostum var
Çalkala Boncuk çalkala
Şarkısı ile yaptığı gösteriler
ve bu şarkı hala daha unutulmadı,
aklımızda.

600 yıllık tarihi handa değerli eşyalar satan Kuyumcular, halıcılar, kavaflar yer alır, daha sonra sokak aralarında tuhafiyeciler, züccacılar, bakırcılar, saraçlar, çadır lokantaları, börekçiler yer alırdı. Panayır ile birlikte hayvan panayırı da yapılırdı. Bölgenin en meşhur Hayvan panayırı Çardak'ta olurdu. Celepler, At Cambazları, çiftçiler, hayvan ihtiyaçlarını karşılardı. Ne yazık ki saraçlar ve bakırcılar gibi meslekler artık bölgemizde yapılmıyor. Bölgenin en büyük Hayvan Panayırı olan Çardakta sünnet gezdirmeye bile at bulunamıyor. İşte devir böyle değişti.

Aynı zamanda panayır süresince Kızıl Deli Sultan efsanesine de bağlı olarak Çardak Kumunda ağrı çekenler dertlerine şifa bulmak için gelirler ve şifalı olduklarına inandıkları kuma gömülürlerdi. Panayır süresince Çardak çok kalabalık olurdu. Kum günü 25 Ağustos'da yapılır, Panayır 26 Ağustos günü güreşlerle sona ererdi.

Her şeye rağmen Çardak'ta bu yıl 281. cisi yapılan Panayır ve güreş etkinliğine devam ediliyor. Belediyemiz ve halkımız bu tarihi etkinliği devam ettiriyor. Çevremizdeki panayırılar hep bitti. Gelibolu, Lapseki, Çanakkale Panayıruları artık yapılmıyor. Hatta Türkçemize dağınıklık ve karmaşayı ifade eden "Panayır Yeri gibi" terimler de küçümseyici bir unsur olarak girdi. Ama geçmiş yıllarda Panayır etkinliklerinin yılda bir kez de olsa yapıldığı beldeye büyük bir canlılık getirdiğini, bir farklılık yarattığını unutmamak lazımdır.

Birçok yerde yerli Esnaf'ta pa-

nayır yapılmasına ekonomik sebeplerden dolayı karşı çıkıyor. Çünkü yerli esnaf güçlendi ve il ve ilçelerde artık her istenen bulunabiliyor ve ulaşım sıkıntısı yok. O zaman panayıra ne gerek var ? sorusunu sorabiliriz.

Kanaatimce ekonomik anlamda bir etkinliği kalmamış olduğu düşünülebilir. Ama Geleneksel ve sosyal anlamda devam etmesi ilginç ve çekici olabilir. Türk milleti geçmişini unutmaz ve nesiller geçse de akıllarında kalplerinde hep bir yer tutar, sahip çıkar. Böylece eski değerlerimizi de kaybetmemiş olacağımız gibi hatıralarımızı canlı tutar ve geleceğe de taşırız. İşte bu yüzden Tarihi Çardak Panayırı ve Güreşleri bölge halkının da büyük katılım desteği ile bazı şartlar değişse de canlılığını koruyarak devam etmektedir. Tarihi güreşlerimiz ise her yıl daha da önem kazanarak; diyebiliriz ki Kırkpınar ve Elmalı Güreşlerinden sonra üçüncü sıraya yerleşti. Kırkpınar'ın rövanş olma özelliğini hala daha koruyor.

Elimizdeki değerleri kaybetmek değil kazanmamız ve geliştirmemiz gerekir. Belki de bu konuda en önemli görev Çardak ve Çanakkale'mizin başta Çanakkale Valiliği olmak üzere, Lapseki Kaymakamlığı, Devlet Kurumları, sivil toplum örgütlerine, varlıklı insanlarına, önemli şirketlerine düşmektedir. Sponsorluklar devreye girmeli, ve elbirliği ile Tarihi Çardak Panayırı ve Güreşlerini hak ettiği noktalara taşımamızdır. Türklerin Rumeli'ye geçiş noktası olan, Kırkpınar'dan evvel ilk güreşin de bu geçiş anında yaşandığı Çardak'ımızı ve Çanakkale'mizi bu önemli tarihi ve kültürel organizasyon ile de ülkemize tanıtalım. Ülkemizin Kırkpınar'dan sonra ki en önemli Yağlı Güreş organizasyonlarından biri olan Tarihi Çardak Güreşlerine elbirliği ile sahip çıkalım.

ÇARDAK PANAYIRI FOTOĞRAFLARI Tarihi Handa Kavaflar Bakırcılar

SİNAN BERATLIĞIL İLE

PEHLİVANLAR KÖŞESİ

RECEP KARA

Kırkpınar'ın Vazgeçilmez Pehlivanı....

Sinan Beratlıgil:

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz ?

Recep Kara: 1982 Ordu doğumluyum. 10 yaşından beri yağlı güreş ve minder güreşiyle ilgileniyorum. Minderde Avrupa derecelerim var. Ama ata sporumuz olan yağlı güreşte daha çok ismimi duyurdum. Bu yaşıma kadar Tarihi Kırkpınar'da 3 defa birincilik, 4 defa ikincilik, 2 defa üçüncülük elde ettim. Güreş yaptığım sürece Kırkpınar'da zirveye oynamak istiyorum ve bu işi de tadında bırakmalıyım. Evliyim, 7 yaşında bir kızım, 9 yaşında bir oğlum var. Ankara'da ikamet ediyorum ve Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin sporcusuyum. Aynı zamanda Gençlik ve Spor Bakanlığı'nda sportif eğitim uzmanıyım.

S.B. : Yöre güreşine ve Kırkpınar'a nasıl hazırlanıyorsunuz?

R. K. : Yöre güreşlerine ekstra bir hazırlık olmuyor. Tüm yağlı güreşlerle uğraşan pehlivanların ana hedefi, Tarihi Kırkpınar güreşleridir. Herkes onun için hazırlanır ve Kırkpınar güreşi bitince tekrar bir sonra ki Kırkpınar'a hazırlanırsınız. Hazırlık sürecinde yöre güreşleri bizlere bir anlamda antrenman gibi olmaktadır. Fakat bu güreşler de çok çekişmeli ve kıran kırana geçiyor. Kırkpınar'a hazırlanırken kendi durumlarımızı, formumuzu bu güreşler sayesinde sınarsınız.

S.B. : Sizi tanımayanlar güreşçi olduğunuzu söylediğinizde nasıl tepki veriyorlar?

R. K. : Halkın güreşlere ilgisi gerçekten çok güzel. Geçtiğimiz günlerde Ağrı'daydım, orda bile bizi tanıyorlar. Erzurum'a gittiğimde 7 sene önceki fotoğraflarımı astıklarını gördüm. Başka bölgelerde tanınmak çok güzel, birçok kişi yanıma gelip resim çektiriyor. Tabi ki Kırkpınar'da aldığımız derecelerden dolayı biraz daha fazla tanınıyoruz. Minderde de, Avrupa'da da başarılarımız olduğundan beni tanıyorlar.

S.B. : Sizi zorlayan pehlivanlar kimler?

R. K. : Yağlı güreşte isim yapmış pehlivanları sıralarsak, rahmetli Cengiz ELBEYE ile son zamanlarda sıkı güreşlerimiz oldu. Ahmet TAŞÇI, Hasan TUNA, Şaban YILMAZ, Osman AYNUR, Mehmet Yeşil YEŞİL, Fatih ATLI, Ali GÜRBÜZ gibi isimlerle genellikle kafa kafaya oynadığım için bu arkadaşlarımla birlikte devamlı karşılaşıyorum, yani zorlayandan ziyade karşılıklı finale kadar güreşiyoruz.

S.B. : Yağlı güreşi seven gençlere neler söylemek istersiniz?

R. K. : Yağlı güreş gerçekten sevilerle yapılması gereken bir spordur, sevmeden yapamazsın çünkü zor bir branştır. Kısıpeti giyip, yağlanıp güreşmek herkesin yapabileceği bir iş değildir. Hazırlıkları zordur, fiziksel zorlukları da var, rakibinle beraber doğayla da mücadele ediyorsun sıcak-soğuk, yağmur-çamur dinlemeden mücadele etmen gerekiyor. Her şeye rağmen Türk'ü temsil eden ve İslami ge-

leneklerden gelen bir spordur ve Türkler ile Müslümanları özdeşleştirmiş bir daldır. Bu nedenle biz severek yapıyoruz ve gençlere de bu sporu severek yapmalarını elbette tavsiye ediyoruz.

S.B. : Yağlı güreşle ilgili hedefleriniz nelerdir?

R. K. : İnsanın hedefi olmadan hiç bir şey olmaz. Ben 12 yıldır güreşlerde hep başa oynadım ama altın kemeri 3 defa üst üste almak nasip olmadı. Çünkü ciddi bir sakatlık geçirdim. Toplamda 7 kez ameliyat oldum. Bunlar altın kemeri almamı engelledi ama her pehlivanın hedefi bir kere de olsa Kırkpınar'da altın kemeri almaktır. Ben bunu 3 defa taktım, 4 defa ikinci oldum, 2 defa 3. oldum. Hedefim bu işi zirvede bırakmak. Önümüzdeki senelerde iyi hazırlanıp altın kemeri almak.

S.B. : Recep Kara nelerden hoşlanır neler sever?

R. K. : Ben Allah'ın yarattığı her şeyi severim. Yemek ayrımı yap-

mam, insana faydalı her şeyi yerim, yeşil ve maviyi severim, parfümlerle pek aram yok.

S.B. : Okuyucularımıza son olarak neler söylemek istersiniz?

R. K. : Ata sporumuza olan seyirci ilgisi bizi memnun ediyor. Gittiğimiz her yerde binlerce kişiye ata sporumuzu icra ediyoruz. O seyirciye de teşekkür ediyoruz. Sabah-tan akşama kadar bizi destekliyorlar bu da bizleri çok mutlu ediyor. Bu coşku bizi ayakta tutuyor. Yağlı güreşin gelecekte daha da iyi olacağını umut ediyorum. Kırkpınar'ın ayrı bir havası var, o sahaya çıkıp peşrevi çekmek bile çok müthiş bir duygu. İşte o bile insana yetiyor. Mesela "Ramazan arkadaşım ben bu yastan sonra gidip kemer mi takacağım, ben giderim Kırkpınar'da çalışırım, ayakta dikilirim, o manevi havayı tadarım o yeter bana." diyor. Bu da Kırkpınar'ın ne kadar önemli bir olay olduğunu belli ediyor. Arkadaşım haddini biliyor yani, o çimenin kokusunu alacak, o yağın, o Kırkpınar'ın havasını soluyacak. Bir pehlivana bu yeter.

AĞAÇ GÜREŞİ

PROF. DR. İBRAHİM ÖZTEK – HALİL KAĞAN ÖZTEK

Ağaç Güreşi ya da başka bir deyişle “Çubuk Çekme” Yakut milli sporudur. İlk bakışta basit gözükse de aslında benzersiz bir spordur. Ağaç güreşi, müsabıkların birbirleriyle temas etmeden, birbirlerini sarsmadan ve fırlatmadan yapılan tek mücadele sporudur. Ayrıca bu spor, yarışma sahasının

oluşturulmasının basitliği, masrafının az olması, kurallarının çok açık olması, galibiyet ve mağlubiyet durumunda karar vermenin tartışmaya meydan vermeyecek şekilde kolaylığı ve sporcunun sergilediği oyunun ortada gözler önünde oluşu nedenleri ile Olimpik olmaya son derece müsait bir spordur. Ağaç güreşi bütün vücut kaslarının

çalışmasını gerektirmektedir. Yarışmanın süresi kısa olduğu için bu kısa müsabaka süresinde yani müsabaka boyunca aynı anda kol, bacak, karın, kalça, ense, boyun, sırt, kafa ve tüm gövde kasları çalışmaktadır. Bu nedenle geçmişte temel spor kazanımı olan iyi gelişmiş bir sporcu Ağaç Güreşinde başarı

YARIŞMA ALANI

Ağaç Güreşi demokratik bir spor olup, farklı yaşlardaki kadın ve erkek sporcuların rakip olmasına olanak sağlar. Aynı zamanda bu spor için gerekli aletler bir çubuk ile iki yandan dengelenmiş ortada bir levhadan ibaret olduğundan, sporu yapmak için gerekli maliyet çok düşüktür.

YARIŞMANIN BAŞLAMASI

Ağaç Güreşi, eski tarihlerden günümüze uzanan bir gelenektir. Kültürel kaynaklar bütün genç Yakut'ların gerçek bir erkek ve savaşçı olabilmesi için bazı belirgin özelliklere sahip olması gerektiğini söyler. Bu spor kişiye; kuvvet, el çabukluğu, hızlilik, dayanıklılık, cesaret ve yaşama gücü gibi fiziksel ve ruhi özellikler kazandırmaktadır.

Ağaç Güreşi yıllardır basit bir ekipmanla her yerde yapılabilmektedir. Herhangi bir spor salonu, bahçe veya çayır gibi alanlar bunun için müsaittir. Evde, mahalle arasında bile çalışılması veya yarışma düzenlenmesi mümkündür.

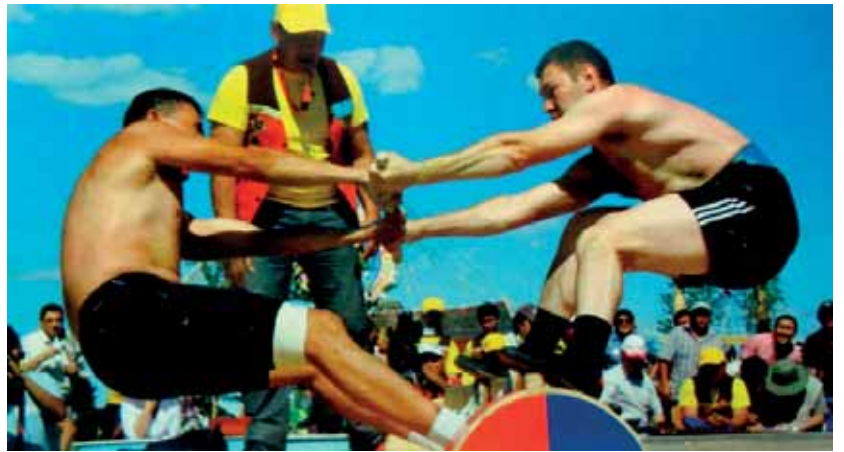
HAKEMLER SPORCULAR

Kışın -70, yazın ise +40 derece santigrat arasında değişen bir iklimde yaşamak Saka'lar için gerçek bir yaşam mücadelesi gerektirir. Bu nedenle Saka halkı her zaman doğal fiziksel egzersizler ve müsabakalar yapmaktadırlar. Ağaç Güreşi yapmış olan bütün Yakut sporcuları uluslararası başarılar ile ün

kazanmaktadırlar. Yakut olup da Ağaç Güreşi yapmamış hiç kimse yoktur. Günümüzde Platon Platonov, Okko Bukhatyr, Nikolai Kolodko, Anatoly Baishev, Yevgeny Sivtsev, Nikolai Diakonov ve Ivan Belolyubsky gibi çok güçlü, kendileri ile gurur duyduğumuz sporcularımız yetişmiştir.

Modern tarzda Ağaç Güreşi ilk kez

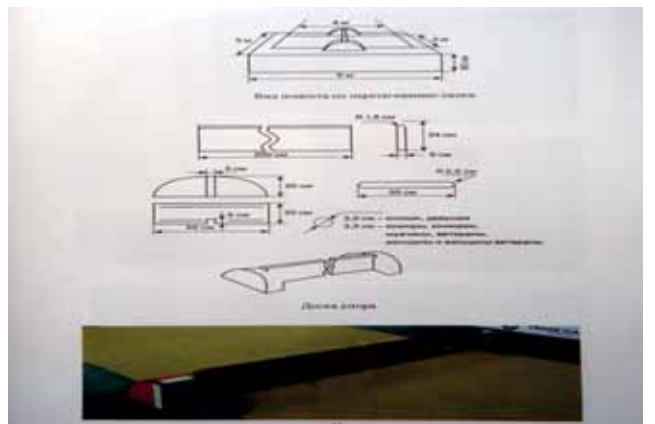
Saka Olimpiyat oyunlarında serbest stil güreş kategorisiyle uygulanmıştır. Yakut dilinde ahşap çubuk anlamına gelen "MAS" kelimesi İngilizce' de güreş anlamına gelen "WRESTLING" kelimesi ile birleştirilmiş ve uluslararası alanda bu spor MAS WRESTLING olarak adlandırılmıştır. Yakut sporu bu isim ile dünyada tanınmıştır.

STADYUMDA YARIŞMA ZOR MÜCADELE

Ağaç Güreşindeki yarışmacılar en az 4-5 metre boyutlarında, 60cm yüksekliğinde sabit, düz ve kaygan olmayan bir platform üzerinde yarışır. Bu platform üzerinde yüzyüze oturan yarışmacılar ayaklarını karaçam ağacından yapılan, yere dik duran ve her iki ucundan yere sabitlenmiş bir tahtaya dayarlar. Bu pürüssüz tahta 180-

200cm uzunluğunda, 22-24cm genişliğinde ve 5cm kalınlığında olup, üst köşelerinden çevrelenmiş ve sabitlenmiştir. Sabitleyiciler 50cm uzunluğunda; 20cm genişliğinde ve 20cm kalınlığında olup; tahtadan 2-4 cm daha alçaktır. Çubuk huş ağacından yapılmıştır. Gençler, büyük kadınlar ve erkekler 50 Cm. uzunluğunda 33 mm. çapında, çocuklar ise 30mm çapında çubuk kullanırlar.

Cinsiyet, Yaş ve Sikletler:

Erkekler (18 yaş ve üstü) – 56, 62, 68, 74 ,82 ,90 ,105 ve 105 üstü

Kadınlar (18 yaş ve üstü) – 50, 56, 62, 68, 74, 82 ve 82 üstü

Gençler (15-17 yaş) – 45, 50, 56, 62, 68, 74 ve 74 üstü

Seçim hakkını kazanan sporcu çubuğu içten ya da dıştan tutma hakkına sahiptir. Hakemin “Olor” komutuyla sporcular yüzyüze bakacak şekilde ayaklarını ortadaki tahtaya dayar. Tahta çubuğu tutarak karşılıklı oturur. Başlangıçta çubuk sporcuların üstünde durduğu platforma paralel olmalıdır. Çubuğu tutan eller ve parmaklar üstüste gelmemeli ve birbiriyle çakışmamalıdır.

KIZLAR GENÇ ERKEKLER

Olor (Otur), Belem (Hazır ol) ve Che (Başla) komutlarını içeren mücadeleye hazırlık aşması yaklaşık 1 dakika kadar kısa sürmektedir. İlk sporcu çubuğu içten tutar ve ikinci sporcu da çubuğu dıştan tuttuğu anda artık tarafların o çubuğu bırakma şansları yoktur. Mücadele “Belem!” ve “Che!” komutlarıyla başlar. Taraflardan biri mücadeleyi kazandığında hakem eliyle kazanan tarafı gösterir ve “Tokhto!” (Dur!) komutuyla müsabakayı sonlandırır. Şüpheli pozisyonlarda başparmaklar yukarıda, diğer parmaklar yumruk olacak şekilde kollarını ortaya uzatır ve “Tokhto!” (Dur!) komutuyla müsabakayı durdurur. Her bir mücadele yaklaşık 2 dakikadan az sürer. Rövanda spor-

cular çubuğu bir önceki mücadeleden ters yönde tutarlar. İlk maçta berabere kalırsa, hakem yeniden kura çeker ve kazanan sporcu yine çubuğu içten ya da dıştan tutma seçeneğine sahip olur.

Olor komutundan Tokhto komutuna kadar sporcular aşağıdaki hareketleri yapamazlar;

- Rakibin elini sıkma, temasta bulunma
- Che komutundan önce çubuğu çekme
- Çubuğu tek bir yandan tutmak
- Çubuğu bırakmak, tekrar tutmak, döndürmek
- Çubuğu yada kolu karşı tahtanın öbür tarafına (rakibin bölgesine) geçirmek
- Bacakları, vücut ya da kafayı,

tahtayı sabitleme noktalarının ilerisine geçirmek

- Çubuğu dikey ya da yatay olarak 90 derecenin üstünde döndürmek

Uyarılma Durumları;

- Yasak tutuş ya da hareketler
- Che komutundan önce ana ve yan hakemler çubuğu her iki ucundan tutarken; çubuğu ilk bırakan sporcu
- Sporcunun yasak tutuş ya da hileli hareket sayesinde mücadele kazanması durumunda uyarı verilir; hileli başarı iptal edilir ve mücadele devam eder.
- Mücadele boyunca iki uyarı alan sporcu mücadeleyi kaybeder.
- Bir sporcu birçok yasak davranıştan ötürü disiplin kuruluna verilirse yarışmalardan çıkarılır.

GALİBİYET ÇİFT YARIŞMACILAR

Mücadeleyi Kazanma Durumları;

- Sporcunun çubuğu kendi üstüne çekmesi
- Sporcunun çubuğu rakip ile birlikte üstüne çekmesi
- Sporcu hamleleriyle rakibinin ayaklarını tahtadan ayırdığında
- Rakip mücadele sırasında 2. uyarıyı aldığı anda
- Sporcunun bölgesine (tahtanın öteki tarafı) rakibin bacağı (ya da bacakları) geçtiğinde
- Rakip eliyle (ya da elleriyle) sopayı bıraktığında
- Tahtanın bitiş noktalarına rakibin vücudunun herhangi bir noktası temas ettiğinde

Bütün Yarışmalar Sonunda Sporcunun Zafer Kazanması Durumu;

- Bir yarışma boyunca 2 mücadele kazanılması
- 2-0' lık skor durumunda rakibin 1 dakika içinde platforma girememesi
- 2-0' lık skor durumunda yaralanma sebebiyle rakibin mücadeleye devam edememesi
- 2-0' lık skor durumunda rakibin yarışmadan elenmesi

Mücadeleyi kazanan sporcunun hanesine 1 puan yazılır.

İtiraz Anonsunun Yapıldığı Durumlar

- Her iki yarışmacının aynı anda düşmesi ve mücadeleye devam edememeleri
- Hakemlerin anlaşmazlık durumu
- Çubuk Kırıldığında
- Her iki sporcu da aynı anda çubuğu bıraktığında

NOT: Ağaç Güreşi Türk'lerin gerçek Ata sporlarından biridir. Gelenekselikten güncelliğe

ulaşmıştır. Kuzey ve Orta Asya Türk devletlerinde veya özerk Türk cumhuriyetlerinde çok iyi bilinmesine ve yapılmasına karşın, Türkiye'de ilk kez yayınlanmaktadır. 2013 yılında Hatay'da yapmış olduğumuz 4. Uluslar arası Aba Güreşleri sırasında Yakutistan'dan gelen kardeşlerimizin vermiş oldukları kitaplar ve bilgiler çerçevesinde bu yazı hazırlanmıştır. Bundan böyle çalışmaları da gerçekleştirilecektir.

KIRKPINARIN UNUTULMAZLARI

ANTALYALI GARİP RAMAZAN

İsmail YILMAZ

Milli Eğitim Bakanlığı Müfettişi

ismailyilmaz@meb.gov.tr

Destanı Kırkpınar dergimizin bu sayısında Kırkpınar Güreşleri (1924 – 2014) isimli kitabımda yer verdiğim Kırkpınar'ın unutulmazlarından Antalyalı Garip Usta'yı anlatmaya çalışacağım. Garip Usta yaptığı çetin güreşler bakımından pehlivanlığı ile yetiştirdiği çıraklar

bakımından da ustalığı ile Kırkpınar'ın unutulmazları arasına girmiştir. Hakkında kitap yazılsa azdır. Ben de birkaç sayfa ile sınırlı yazımda Garip Usta ile dikkat çekici bilgiler vererek Destanı Kırkpınar okurlarına anlatmak istiyorum.

Adı Ramazan Çelik olmasına

rağmen Garip Pehlivan diye bilir. Güreş camiasında onu bilmeyen yoktur. Güreş camiası dışında da tanınırlığı yüksek simalardandır. Bunda pehlivanlığının yanında dışa dönük sosyal kişiliği, on yıl muhtarlık yapmış olması da önemli bir etkindir.

Garip Pehlivan olarak başlayan spor kariyerini Kırkpınar'da çok sayıda madalya kazanarak ile taçlandırmıştır. Yetiştirdiği çıraklar ile de her zaman büyük saygı görmüş saygı ifadesi olarak Garip Usta olarak bilinmiştir.

Çıraklarından Recep Gürbüz, Cengiz Elbeye ve Saffet Kayalı Kırkpınar başpehlivanı olarak tarihe geçmişlerdir. Her genç pehlivana bir şeyler öğretmek hevesinde olan Garip Usta aynı zamanda benim de ustamdır.

Garip Usta rakiplerini çoğunlukla paça kazık oyunları ile yendiği gibi çıraklarını da paça kazık oyunları yetiştirmiştir. Paça kazık oyunlarının seyir zevki yüksek olduğu için seyircinin de sempatisini toplamıştır

Garip Usta 1967 yılında başladığı güreş yaşantısında pehlivanlık ve ustalığı sonrasında da camianın içinde olmuş uzun yıllar hakemlik yapmıştır. 2001 yılı Tarihi Kırkpınar Güreşlerinde Meydan Başhakemi olarak başpehlivanlık finalini yönetmiştir.

Kendisi ile görüştüğümde Garip Usta şöyle anlattı:

Ben 1951 Antalya, Korkuteli Sülekler köyü doğumluyum. İlkokul mezunuyum. İlkokuldan sonra berber çıraklığına başladım ve üç sene berberlik yaptım. O yıllarda memlekette fakirlik vardı ve insanlarda para yoktu. Çoğu zaman saç kesiminden para yerine bir (1) teneke (16 kg) buğday

alırdık.

Sülekler köyünde bayram güreşi geleneği vardır. Bayram güreşlerinde çocukluktan itibaren ben de güreşmeye başladım. Bayram güreşinin birinde rakibimin altından sıkıştım ve kurtulamadım. Kurtulamayınca pes ettim ve ikimiz ayağa kalktık. Çocuk aklıyla rakibime bir daha daldım ve yere yatırdım yenmeye çalıştım. Pes etmeme rağmen yaptığım doğru bir davranış değildi. Ama hırsımdan duramamıştım. Hakem de güreşi durdurmaya çalışırken bütün seyirci beni yuhalamaya başladı. Herkes beni yuhalayınca bizim köylü (eski pehlivan) Ramazan Pehlivan seyirciye çıkışarak **'Garip mi gördünüz bu çocuğu! Hepiniz bu çocuğu yuhali-**

yorsunuz!' deyince o günden sonra namımız **"Garip"** oldu.

Bayram güreşleri ile heveslendiğim yağlı güreşlere 1967 yılından itibaren fiilen katılmaya başladım. 1968 yılında Kırkpınar'daki ilk madalyamı aldım ve 1975 yılına kadar her sene madalya ile döndüm. 1975 yılının ocak ayında ayağım kırılınca güreşi bırakmak zorunda kaldım. Güreşe dört yıl ara verdikten sonra 1979 yılında tekrar başladım. Dört yıl gibi uzun bir süre ara vermiş olmama rağmen güreştiğim boylarda yine iddialı oldum. Ufak tefek yapıdaydım ama paça kazık oyunları ile rakiplerimi yendiğim için seyirci de başpehlivanlar da beni çok takdir ederlerdi.

Güreşi bir usta yanında öğrenmedim. İlk başladığım yıllarda Ordu-lu Mustafa'nın kardeşi Cevat Pehlivan ile Eskihisarlı Mehmet Ok Pehlivan'a nasıl yeniyorsunuz rakiplerinizi bana da öğretir misiniz diye sordum. Onlar da yol üstünde bir yerde durup bana iç

kazık oyunu öğrettiler.

İç kazık oyununu öğretirlerken pantolonumun düğmeleri de koptu ama iç oyununu öğrenmiş oldum. Daha sonra iç kazık ters paça en iyi yaptığım oyun oldu.

Güreşe başladığım yıllarda başpehlivan ağabeylerimiz Çaykenarlı Kemal Tokmak ile Serikli Ayhan İnce'nin desteğini gördüm. İki ustamızda biz gençleri kollar yardımcı olmaya çalışırlardı.

Garip Usta en meşhur oyunu paça kazıktan Akhisarlı Arap Mehmet'i asarak yenmeye çalışıyor.

1986 Yılı Kırkpınar'ında başaltı güreşleri

Paça kazık oyunlarında risk az olduğu için çoğunlukla paça kazık oyunları ile rakiplerimi yendim, çıraklarımı da bu yönde eğittim.

Güreşe başladığım yıllarda iyi başpehlivanları dikkatle izlerdim. Mehmet Ali Yağcı, Ordulu Mustafa, İzmirli Kara Ali dikkatle izlediğim pehlivanlardı.

1975 yılında güreşi bıraktıktan sonra 1979 yılında tekrar başladım. İkinci defa güreşe başladıktan sonra pehlivanlığımla birlikte ustalık yönüm de ön plana çıkmaya başladı.

1986 yılına kadar güreştiğim boylarda iddialı oldum. Kırkpınar'da başaltında 4. oldum ve sezon güreşlerinde başa güreştim. İki kez Elmalı Yeşilyayla

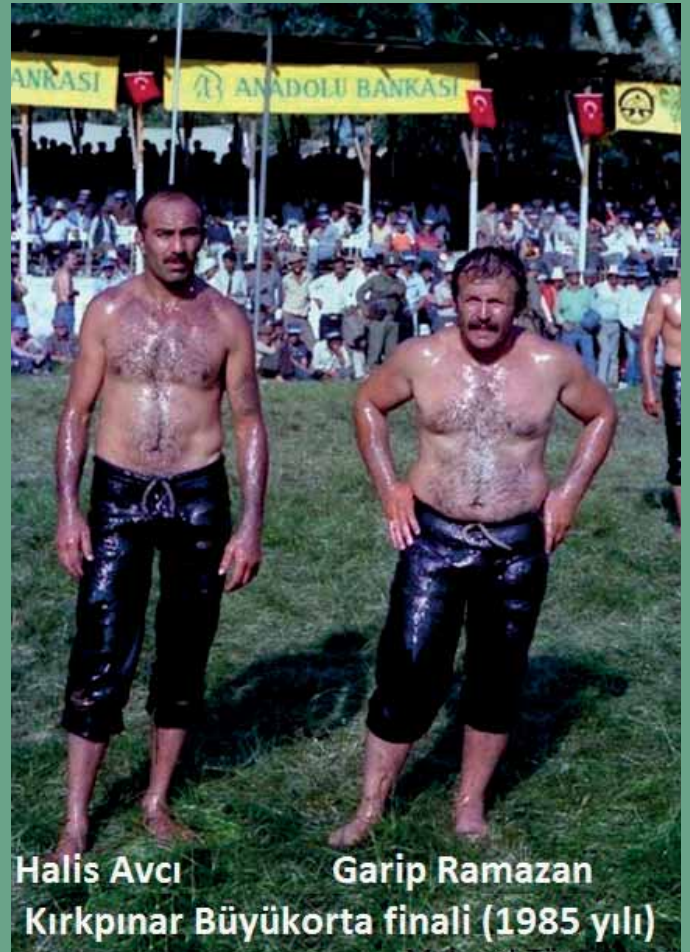
Güreşlerinde başpehlivan üçüncüsü oldum. Pehlivanlığımın sonlarına doğru Korkuteli Sülekler köyüne muhtar oldum ve on sene muhtarlık

yaptım. Muhtarlık görevi başlayınca zamanımın büyük bölümünü köyün işleri almaya başladı. Öyle olunca da jübile yaparak kispeti çıkardım.

Hayatımın her dönemi anılarla dolu çok çırak yetiştirdim ancak Recep Gürbüz'ü yetiştirdiğim yılların hatıraları daha başka. 1979 yılında Korkuteli Datköy'de bir düğün güreşinde Recep Gürbüz, Mehmet Ali Çabat ve Erol Eren'i gördüm ve yanıma çırak olarak aldım. O günden sonra hem güreştim hem çırak yetiştirdim.

Erol, Mehmet Ali, Recep ve ben Korkuteli'deki evimde kalır düzenli antrenman yapardık. Çıraklarımın üçü de çok yetenekliydi ancak Recep Gürbüz apayrı bir yetenekte.

Recep güreş oyunlarını çok kolay öğrenirdi hatta oyunlara yeni hareketler ekleyerek bize öğretmeye çalışırdı. Recep yaptığı her işi başarılı olmak amacıyla istekle yapardı. Recep Gürbüz'ün güreşe başlamadan önce de köy işlerinde çok istekli çalıştığını sonradan öğrenmiştim. Buradan da şunu anlıyorum Recep Gürbüz ne iş olursa olsun istekle en iyisini yapmaya çalışıyordu. Bu kişilik yapısı güreşine de yansımıştı.

Halis Avcı

Garip Ramazan

Kırkpınar Büyükkorta finali (1985 yılı)

Recep Gürbüz çok yetenekli olduğu kadar her konuda ayrı bir manevi cesareti vardı. Nadiren de olsa yenildiği zaman moralini bozmazdı bana da "Usta ben bunu yenerim." diyerek moral verirdi. Recep Gürbüz için kimisi Allah vergisi bir pehlivan diye konuşur. Ancak bu böyle değildi tabi ki. Ben çıraklarıma rakiplerinizden beş fazla çalışırsanız onlardan daha başarılı olursunuz derdim. Recep Gürbüz buna inanarak çok çalışırdı. Antrenmanlarda biz 10 km koşardık o 15 km koşardı. Biz bir saat güreş antrenmanı yapardık o 1,5 saat güreş antrenmanı yapardı. İstekle ve iyi çalıştığı için başarı geliyordu. Başarıyla birlikte

statü ve para kazanmaya başlayınca da daha istekli güreşti. Recep Gürbüz Kırkpınar başaltı birinciliğine kadar yanımda çalıştı. Daha sonra Elmalılı Sarı Mehmet (Öztürk) ile çalıştı ve 1988 yılında Kırkpınar Başpehlivanı olarak tarihe geçti. Mekânı cennet olsun. Çok güzel anılarımız oldu. Dünyaya tekrar gelsem Recep Gürbüz'e ustalık yaptığım günleri yaşamak isterim.

1986 yılında Cengiz Elbeye'nin dayısı yanıma gelerek İstanbul'dan bir yeğeninin geldiğini, biraz minder güreşi yaptığını yağlı güreşe istekli olduğunu söyleyerek benden yeğenini çalıştırmamı rica etti. Ben önce kabul etmedim.

O günlerde güreşten biraz soğumuştum aslında onun için ustalık yapmak istemiştim. Bir gün Cengiz'i yanıma getirdiler. Baktım boylu poslu, güreşe istekli kara yağız çok saygılı terbiyeli bir genç. Başpehlivan olmaması için bir neden yok diye düşündüm ve yanıma çırak aldım. Daha sonra Nizamettin Akbaş, Osman Elbeye, Ali Kabakuşak, Mehmet Ali Susuz, Yücel Kabakuşak, Hüseyin Çetin, Hasan Gündoğdu, Cevat Gündoğdu, Bilal Şahin, Yücel Kabakuşak'ı da yanımıza alarak güçlü bir ekip oluşturduk. Ekip çok güçlüydü ve yetenekli istekli gençlerdi. Çıraklarımdan çoğu başarılı oldu ve Kırkpınar'da başa güreşti.

Garip Ramazan - Arap Mehmet güreşi

1988 yılında Korkuteli Kargalık çayırında bir güreşte Demreli Kara Ahmet (Akça) Balıkesirli Saffet Kayalı'yı yendi. Saffet Kayalı çok kapasiteli bir pehlivandı ve böyle yenilmemesi lazımdı.

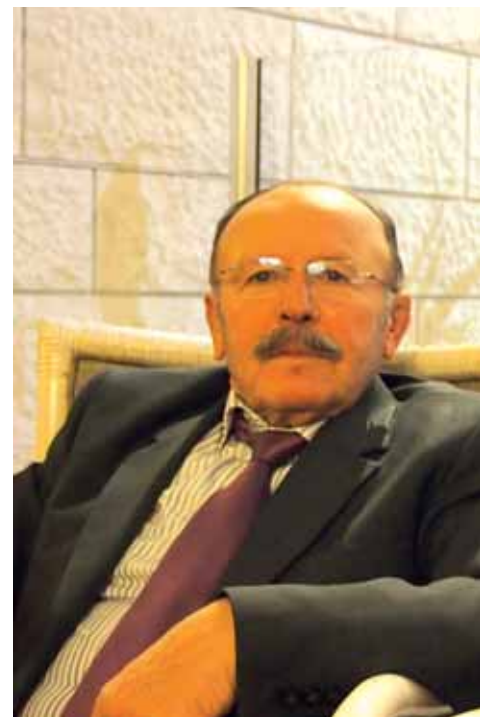
Güreşten sonra Saffet Kayalı'ya "Yanımıza gel bizimle çalış seni başpehlivan edeyim." dedim. O da geldi elimi öptü bana çırak oldu ve çalışmaya başladık. Bizimle düzenli antrenman yapmaya başlayınca bir ay içinde güreşi değişti. Zaten Saffet'in çok üstün bir fiziği vardı. Elenseleri ve iç kazık oyunu çok etkiliydi. Bir ay sonra sırayla on pehlivanı yener hale geldi.

Saffet Kayalı antrenmanı çok sevmezdi ama yine de verdiğim programı uygulardı. Çanakkale Seramik Fabrikalarının desteğini alarak bir yıl iyi bir antrenmanla Saffet Kayalı'yı Kırkpınar başpehlivanlığına ulaştırdık. Saffet Kayalı daha sonra yanımızda devam etmedi. Aslında çalışsa güçlü fizik yapısı ile uzun yıllar başpehlivanlığı koruyabilecek kapasitedeydi.

Daha sonra 1990 yılında Cengiz Elbeye başaltı birincisi olarak başa çıktı. Baş güreşlerinde ilk yılında başpehlivan üçüncüsü oldu. O aralar muhtarlığım devam ediyordu. Muhtarlığımdan dolayı ara sıra antrenmana gelemedim ama sorduğum zaman verdiğim antrenman programının ben varmışım gibi uygulandığını öğrendim. Cengiz Elbeye, 1994 yılında da Kırkpınar başpehlivanı olarak tarihe adını yazdırdı. Cengiz,

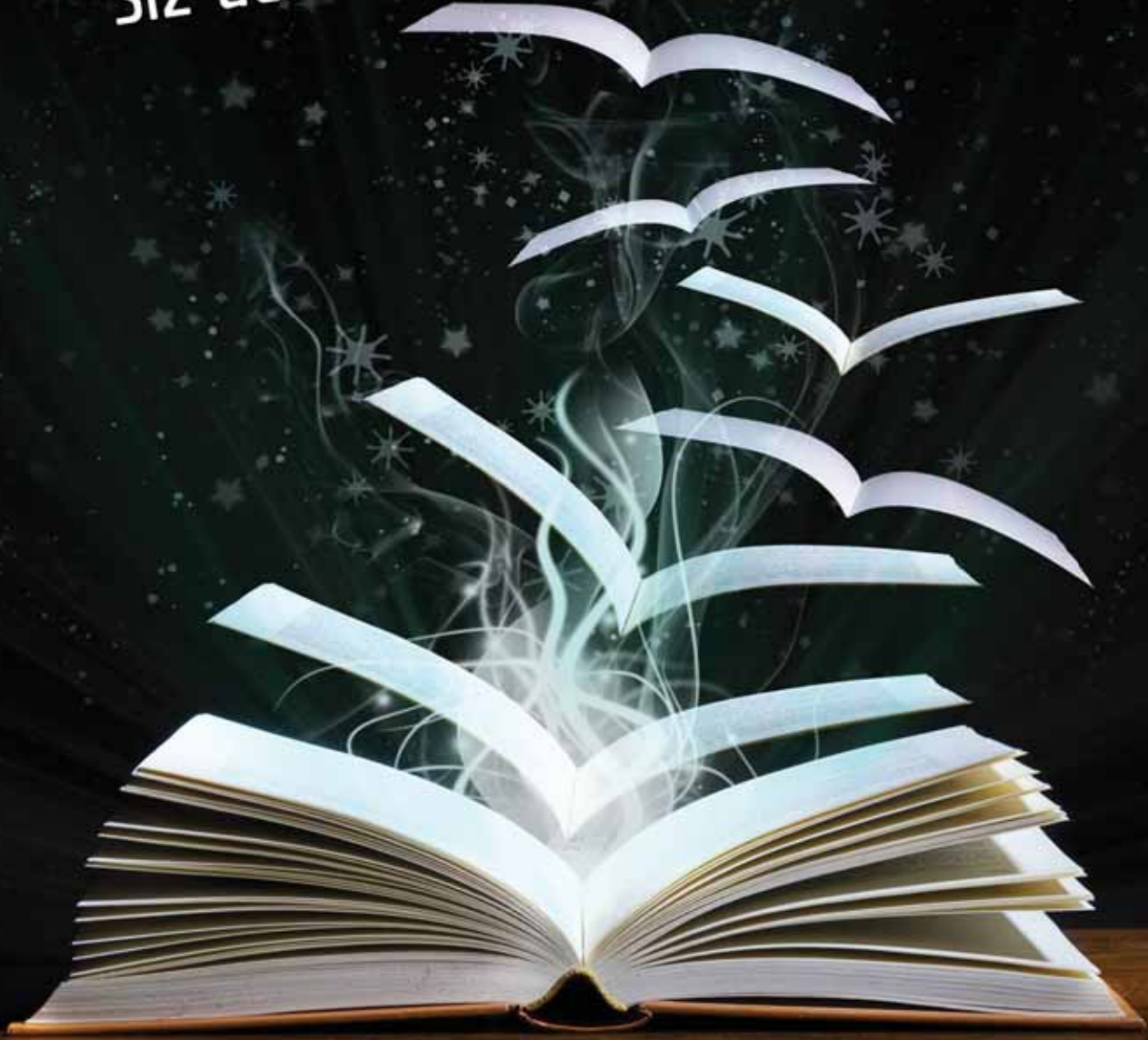
1998 yılında da başpehlivan oldu ancak o yıllarda ben aktif güreşten çekilmiştim. Cengiz, söylediğime değer veren ve uygulamaya çalışan, çok saygılı, cesaretli, güçlü bir pehlivandı.

Bunca yılın tecrübesi olarak diyebilirim ki güreşe en faydalı antrenman koşudur. Gençlerin koşu antrenmanlarını ihmal etmemesi gerekir. Teknik yönlerini geliştirmeleri için de iyi pehlivanları dikkatle izleyerek oyun tekrarı yapmaları gerekir. Paça kazık oyunları riskinin az olması yanında hem yenicilik bakımından hem de seyir zevki açısından en güzel oyunlardır. Yağlı güreş sporunu yapan gençler kendilerine güvenerek antrenmanları da bu sporda başarılı olacağım düşüncesi ile yaparlarsa mutlaka başarılı olurlar. Sonuç olarak başarı için tek formül var çalışmak.

Sizi tanıtmıyorlar!

Siz de ünlü bir Yazar olabilirsiniz!

Yeni Yazarlar,
Siz de Dahi Yayıncılığın eşsiz fırsatlarından yararlanın. Minimum
adetlerde kitaplarınızı basalım. Gelecek tepkileri ölçerek başarı
sağlamanıza katkıda bulunalım.

DAHI
YAYINCILIK

0216 472 3 472
www.kitapbasimevi.com

Ahmet TÜZÜN

**Avrasya Kültür ve Spor İş Birliği
Derneği Başkanı**

ayarhan@gmail.com

Türk halklarının milli güreşleri arasında hızla gelişip yayılmakta olan güreş dallarından biri de Kazak güreşidir.

Sovyetler Birliği zamanında da Kazaklar, ecdadın milli emaneti olan Kazak güreşini koruyarak, bugüne kadar yaşatmayı bilmiştir.

KAZAK GÜREŞİ

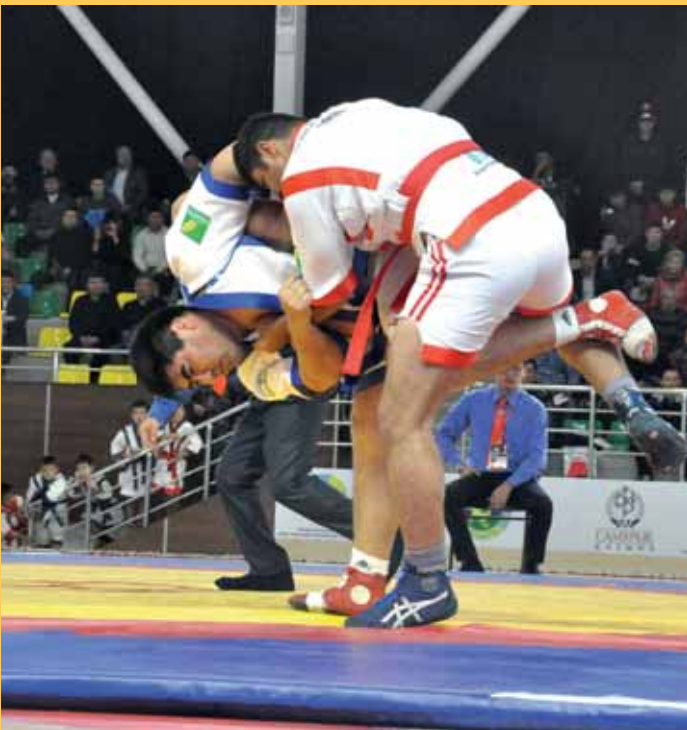

Kazakistan Cumhuriyeti, Azerbaycan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Kırgızistan, Özbekistan, Türkiye ve Türkmenistan ile birlikte yedi bağımsız Türk devletinden biri ve Türk Konseyi üyesi. Kazakistan; Türk devletlerinin yüz ölçümü bakımından en büyüğü. Avrupa kıtası kadar büyüklüğü var. 2.727.300

km2. Ülkenin nüfusu ise 16 milyon. Doğal kaynaklar bakımından da çok zengin olan Kazakistan'da büyük petrol, uranyum, demir, altın ve kurşun rezervleri bulunmaktadır.

Kazakistan 21 Ekim 1991'de resmen bağımsızlığını ilan etti. Ve hemen iki saat sonra, bu kardeş ülkeyi tanıyan Türkiye oldu... Bağımsızlık sonrası ilk

cumhurbaşkanlığı seçimlerinde kazanan ve hâlen bu görevi sürdüren Nursultan Nazarbayev, ülkenin güvencesi... Kazakistan, Türk tarihinin önemli devletlerinden olan Saka, Hun, Göktürk, Kıpçak, Karahanlı, Altın Ordu gibi devletlerin merkez üssü, Kıpçak, Oğuz, Karluk gibi Türk boylarının beşiği olmuş.

KAZAKİSTAN SPORDA ÇOK GÜÇLÜ

Son olimpiyatlarda 7 altın madalya alarak Türk dünyasını en iyi şekilde temsil eden ülke olan Kazakistan, geleneksel sporlarda da uluslararası alana başarıyla çıkıyor. Asya'nın parlayan yıldızı, kadim kardeş ülke Kazakistan'ın tarihi sporlarından biri de Kazak Güreşi...

Milli güreşe karşı rağbetin artırılması ve halkın tarihi geleneksel güreşe daha çok sarılmasını sağlamak için 2011 yılında Kazakistan'ın güçlü lideri Nursultan Nazarbayev'in destekleriyle Kazakistan Parsı turnuvası başlatılmıştı.

2014 yılında yapılan son Kazakistan Parsı güreşlerine; köylerden, ilçelerden, şehirlerden ve eyaletlerden yapılan elemelerle 1 milyon kişi arasından seçilen 26 güreşçi, başkent Astana'daki finallere katıldı ve birinciliği kazanan güreşçiye 150 bin dolar ödül verildi.

Tatar Türkleri'nin "belbağı" kuşak güreşi, Özbek Türkleri'nin "kuraş" güreşi, Kırgız Türkleri'nin "Alış" güreşi gibi, Kazak Türkleri'nin de Kazak güreşi de köklü bir geçmişe dayanmakta ve günümüzde de artan bir ilgiyle takip edilmektedir.

Kazak güreşinin sıklıkta: 60 kilo, 70 kilo, 80 kilo, 90 kilo ve artı 90 kilo şeklindedir

DÜNYA GÜREŞ BİRLİĞİ ÜYESİ

Kazak Güreşi Federasyonu, eski adıyla Uluslararası Güreş Federasyonu'nun (FILA), yeni adıyla Dünya Güreş Birliği'nin (UWW) resmi üyesidir. Kazakistan Parsı Kazak Güreşi Gelişme ve Kalkınma Fonu da, bu milli sporun uluslararası alandaki şanını yükseltmek için gayretle çalışmaktadır.

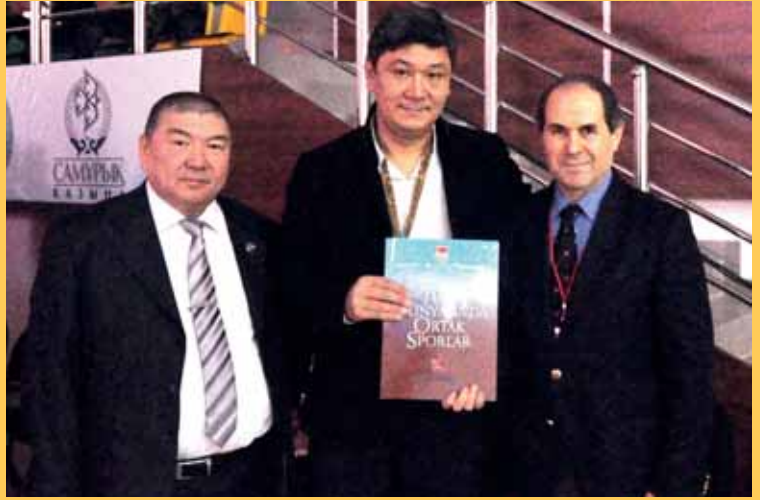
Kazakistan, Kazak güreşinin gelişmesi için son yıllarda Dünya Şampiyonası (Âlem Parsı) ve Avrasya Parsı gibi uluslararası organizasyonlara ağırlık verdi. Bunlardan biri de geçen yıl Kazakistan'ın Taraz şehrinde yapılan Uluslararası Avrasya Parsı Kazak Güreşi organizasyonu idi.

Moğolistan, İran, Rusya, Polonya, Tacikistan, Kazakistan, Çin gibi ülkelerin iştirak ettiği turnuvaya Türkiye de katıldı. Avrasya Kültür ve Spor Birliği Başkanı Ahmet Tüzün'ün çalışmalarıyla oluşturulan Türkiye ekibi, Kazakistan'da büyük bir sevgiyle karşılandı.

AVRASYA PARSİ

Kazakistan'ın tarihi Taraz şehrinde yapılan Uluslararası Avrasya Parsı Kazak Güreşi Turnuvası'nın finaleri TRT Avaz Kanalı tarafından naklen yayınlandı. Kazak güreşi çok iyi planlanmış ve modernize edilmiş bir branş. Uluslararası alanda gittikçe yayılıyor. TRT AVAZ'ın Kazakistan'ın Taraz şehrinde yaptığı canlı yayına yorumcu olarak katılan Avrasya Kültür ve Spor Birliği Başkanı Ahmet Tüzün de, "Türk dünyasının her alanda olduğu gibi sporda da engin bir tarihi ve zengin bir kültürü var. Efsanevi Kazak güreşçi Hacı Muhan'ın torunları, yeniden dünya sahnesine çıkıyor" dedi.

Kazak Güreşi Federasyonu Başkanı Arman Şorayev'e, Avrasya Kültür ve Spor Birliği Başkanı Ahmet Tüzün'ün yazdığı Türk Dünyasında Ortak Sporlar kitabı hediye edildi.

Tekirdağlı HÜSEYİN PEHLİVAN

▶ Selam kıymetli güreş severler
ERMEYDANLARINDA İZ BIRAKANLAR
yazı dizimiz de bu defa er meydanlarında
uzun yıllar fırtına gibi esen, onun olduğu
güreşlerde rakiplerinin birinciliği düşünmediği,
ancak ikinciliği hedeflediği, hatta onun
geldiği güreşlerde rakiplerinin “ yine o
gelmiş, biz güreşmeyiz” diyecekleri kadar
büyük bir pehlivandan ismi yaşadığı şehir
ile özdeşleşen TEKİRDAĞ’LI HÜSEYİN (
Alkaya) pehlivandan bahsedeceğiz. Türk yağlı
güreşine damgasını vuran, 1934 ile 1942
yılları arasında KIRKPINAR er meydanında 9
kere başpehlivan olan TEKİRDAĞ’LI HÜSEYİN
Pehlivan 1908 yılında, şimdi Bulgaristan
sınırları içinde kalan Kırcaali’nin Alkaya
köyünde doğmuş. Küçük yaşlarda güreşe
başlayan Hüseyin Pehlivan 1927 yılında
ailesi ile Bulgaristan’dan Türkiye’ye göç
etmiş ve Tekirdağ’a yerleşmiştir. Soyadı
kanununun olmadığı yıllarda Tekirdağ’lı
lakabı ile ünlenmiş, soyadı kanunu çıkınca
Bulgaristan’da doğduğu köy olan Alkaya
soyadını almıştır. (Her ne kadar Koca
Yusuf’un çırağı olduğu rivayet edilse
de bu mümkün değildir. Çünkü Koca
Yusuf Temmuz 1898 yılında Atlantik
Okyanusunda deniz kazası sonucu vefat
etmiştir. TEKİRDAĞ’LI HÜSEYİN pehlivanın
doğumu ise 1908’dir.)

TEKİRDAĞ’LI HÜSEYİN pehlivanın hayatı
ve güreş hayatı ile ilgili bilgileri 1946 yılında
kendi anlatımı ile tanımaya çalışalım. 1908
yılında Kırcaali’nin Alkaya köyünde doğdum.
Soyadım doğduğum köyün adıdır. Babam
Osman çiftçilik ve bakkalık ederdi. Güreşe
meraklı olmakla birlikte yalnız bayramlarda
güreşirdi. Aynı köyde 55 yaşında vefat etti.
Bende ilk güreş merakı ağabeylerim Ali ve

Bekir’in güreşlerini seyrederek başladı.
14 yaşına gelince her ikisini de yendim.
Kardeşlerim çok kabiliyetli olduğumu
görünce beni hiçbir işe sokmadılar, “biz
çalışırız, sen güreşini ilerlet” dediler. 15
yaşında evlendim, 19 yaşına geldiğimde
civarımızdaki bütün pehlivanları yeniyordum.
Bulgaristan’daki son güreşimi Elmalı
yaylasında, Koşukavak panayırında 120
okkalık bir Bulgar ile yaptım. Bulgarı üst üste
birkaç defa yendiğim halde kabul edilmedi.
Üstelik gece beni öldürmeye kalktılar. Bunun
üzerine pasaport alarak ailem ile 1927 yılında
Tekirdağ’a geldik. Çiftlikönü mahallesinde
bir ev tuttum. Bir gün bu ev üzerimize yıkıldı.
Kayınpederim, kayınvalidem, baldızım ve iki
kızı ile 3 komşu kadın öldüler. Allah beni,
karımı ve çocuklarımı esirgedi. Tekirdağ’da
yaptığım güreşlerde yenildim. Beni 1929
yılında yenenlerin başında Uzunköprü’lü
Hüseyin pehlivan gelir. Hayatımı kazanmak
için tarlalara yevmiye ile çapa kazmaya
gittim. Bu sıralarda yeni harfleri

okuyup yazmayı öğrendim.
Memlekette yalnız 1 yıl
okula gitmiş, eski yazıyı bile
belleyememiştim. Ailemi
geçindirmek için bir yandan mütemadiyen
çalışıyor, bir yandan da kendimi güreşten
alamıyordum. 1929 yılı ramazanında
İstanbul’a gittim. 15 gün güreştim, ramazanın
15 inden sonra Bayburt’lu Kara Yusuf benimle
beraber dört genç pehlivanı Samsun’a
götürdü. Samsun ve civarında dört ay kalıp,
güreşler yaptık. Hiç para kazanamadım
fakat pehlivanlıkta pişmiştim. Samsun’dan
sonra ilk güreşimi Düzcede yaptım. Burada
başpehlivan Cemal ile kapıştım, güreşimiz
altı saat sürdü ve yenişemedik. Bundan

sonra beni hep başa güreştirdiler. Güreşlerini
dikkatle takip ettiğim ve beraber gezerek
faydalandığım ustalarım Mandıra’lı Ahmet,
Bandırma’lı Kara Ali, Manisa’lı Rifat ve Çoban
Mehmetten başka Mülâyim, Cemal, Çoban
Mahmut, Molla Mehmet ve Şumnu’lu Arif
gibi pek çok rakiplerle karşılaştım. Bunlar
arasında 1929’dan 1933’e kadar birçok
güreşler yaptım ve kendimi ezdirmedim.
1933’ten sonra aramız ciddileşti. Daima sert
ve mert güreşler tuttuk. 1934’te Eminönü
Halkevi başpehlivanlık güreşleri tertip oldu.
Burada 1930-1931-1932 ve 1933 yılları
Kırkpınar Başpehlivanı Kara Ali’yi, Mülâyim’i,
Afyon’lu Süleyman’ı, Şumnu’lu Arif’i yenerek
başpehlivanlık kemerini aldım. Taksim’de üst
üste 3 yıl tekrarlanan bu güreşleri daima
kazandım. Büyük Atatürk başarılarımı
alaka gösterdi. Beni Çoban Mehmet ve
Büyük Mustafa ile Florya’ya çağırarak
güreştirdi. Bizi iltifatları ve bahışleri ile
sevindirdi. 1938 kışında organizatör Asım
Rıdvan ile Paris’e gittim. Önce derecemin
anlaşılması için hususi kulüplerde 50 pehlivan
ile güreştim. Bu güreşler 1 hafta içinde
gündüz ve geceleri oldu. Karşıma çıkanları
ençok 10 dk’da yendim. Sonra Finlandiya’lı,
Bulgar ve Fransız olmak üzere 4 tanınmış
pehlivan ile 30 bin seyirci önünde karşılaştım.
Dördünü de 10’ar, 15’er dakikada yere vurdum.
Bunun üzerine organizatör Raul Paul beni
odasına çağırdı. Fransız şampiyon Deglen

ile yapacağım üç maçı kaybedersem 10.000 TL vereceğini söyledi. Damarlarımdaki asil Türk kanı buna asla müsaade etmedi. Vatanımı yabancı bir memlekette Başpehlivan sıfatıyla temsil etmekte bulunduğum şeref her şeyin üstünde olduğunu belirterek, bu şeref için para almak değil, her şeyimi vermeye heran hazır olduğumdan teklifi derhal reddettim. Mertçe karşılaşmamıza imkan verilmedi ve ben de memleketime döndüm. 1939 yılı Kırkpınar güreşlerinde beden terbiyesi umum müdürlüğü tarafından Kurtdereli Mehmet Pehlivan adına ortaya altın bir kemer kondu. Bu kemer üst üste 3 yıl başpehlivanlığı muhafaza edenin olacaktı. Azmim ve kuvvetim ile bunda da muvaffak oldum.

1942 Kırkpınar güreşlerinde Babaeski'li İbrahim ile berabere kaldıysak da sonra onu birkaç kere yendim. Bilhassa Afyon'da 1 dakikada sırtını yere getirdim. Şimdi 38 yaşındayım, 110 kiloyum, boyum 178cm, ensem 52 cm'dir. Kuvvetimden hiç birşey kaybetmedim. Karşıma çıkacak her pehlivani yenmeye hazırım. Başpehlivan oluncaya kadar en büyük rakiplerim Kara Ali ile Mülayim idi. Onlarla çok güreşler yaptım, sonra karşımda dayanamaz oldular. Başpehlivan oluncaya kadar hiçbir resmi ve hususi yardım görmedim. Türkiye'ye gelince yuvamı, sevdiğim Tekirdağ'da kurup geliştirdiğim için, kendimi TEKİRDAĞ'LI HÜSEYİN olarak tanıttım. Tekirdağ vilayeti kendisine kazandırdığım şerefe mukabil

ALTIN KEMER SAHİBİ BAŞPEHLİVANLAR

Tekirdağlı Hüseyin ALKAYA
1939'da 1942 yılı Kırkpınar Başpehlivani Altın Kemer Sahibi.
Fransızların rakip bulamadıkları 4 güreşçisi 1.5'er dakikada yemeyi,
İsmail İsmayil de veremeyen.
"Kırkpınar Başpehlivani Kılıfı" diye anılır.

bana bir ev hediye etmek istedi. General Kemal Balıkesir ve vali Sakıp Beygo'nun teşebbüsleri ile işe başlandı. Fakat harp dolayısı ile General Tekirdağ'dan ayrılınca inşaat yüzüstü kaldı. Belediye kamyonlarının getirdiği birkaç metre küp taş ile birkaç metre küp kumdan başka yardım görmedim. Planı genişçe tutulan bu evi yalnız başıma yaptırmak zorunda kaldım. Bununla beraber bir ev sahibi olmama yol açan ve yardım eden şahıslara teşekkür borcumdur. Bugün için rahat

Güreşte 160 oyun vardır, bunları yerine ve adamına göre kullanmak bir zeka işidir. Ben şimdiye kadar hiç içki ve sigara kullanmadım, hatta kahve bile içmedim ama artık bunları tek tük yapıyorum. Diğer pehlivanlara göre benim bilhassa belim ve ensem kuvvetlidir, göğsüm geniştir. Yaptığım asıl güreş serbest güreştir. Devletçe ehemmiyet verilen alafranga güreştir, halkın sevdiği ise yağlı güreştir. Yenilerden Yaşar Doğu'yu ve Celal Atik'i beğeniyorum. Yağlıda Babaeski'li İbrahim Erdi ve Mustafa Yenici, Sındırgılı Şerif, Karacabeyli Hayati, Lüleburgaz'lı Ali ve Ahmet, Hayrabolu'lu Süleyman, Manisa'lı Rifat aynı ayardadırlar. Şimdi İngiltere'ye ve Amerika'ya gitmek, Türk'ün malum kuvvetini onlara da göstermek istiyorum diyen TEKİRDAĞ'LI HÜSEYİN pehlivan güreş hayatını noktaladıktan sonra, zamanını

Sirkeci'deki işyerinde geçirmiştir. 10 Şubat 1982 yılında 74 yaşında hakkın rahmetine kavuşmuştur. Tekirdağ kabristanlığının en güzel yerinde toprağa verilmiştir. Mekanı Cennet olsun. Tekirdağ'lı hemşerilerimiz bu değerli spor adamı ile ne kadar gurur duysalar yeridir ki, kadirşinas Tekirdağ'lılar bir vefa örneği olarak her yıl kendisinin adına TEKİRDAĞ'LI HÜSEYİN pehlivan yağlı güreşlerini tertiplemektedirler. Güreşlerden önce kabri

ziyaret edilip, dualar okunur ve yine Tekirdağ'ın en işlek noktasına dikilmiş olan heykeli ziyaret edilip, çelenkler konulur. Bu yağlı güreş etkinliklerinin yapılmasında her ne kadar protokolün katkıları olsa da, Tekirdağ güreşlerinin 18 yıllık ağası Halil Sayı'nın da katkıları takdire layıktır.

Kıymetli okuyucular Ermeydanlarında iz bırakanlar yazı dizimizde yeni izbırakanlarda buluşmak dileğiyle sağlık ve mutluluklar dilerim.

ediyor ve birkaç kuruş kira alıyorum. Besim, Muhsin, Metin adlarında 3 oğlum, Ayten adında bir kızım var. Pehlivanlıkta esas olan kuvvet ve akıldır. "İnsanın akılsızı pehlivan olur" sözü bu sporu sevmeyenlerin uydurmasıdır ve yanlıştır. Bütün sporcular gibi ben de sağlam kafanın sağlam vücudta bulunacağına inanıyorum. Güreşte aklın yolu büyüktür, sadece kuvvet ile galip gelinmez.

ŞEREF KÜRSÜSÜ: Şeref GÖKDEMİR

ALPER AĞAM

Yapısı bahadır, mertlik kanında
Ağalık, paşalık senin gardaşım
Adını yaşatır Kırkpınar'ında
Altın kemer taşır benim gardaşım.

Yüreğinde saklı tüm güzellikler
Ruhunda canlanır Türk özellikler
Şanına yakışmaz hiç kötülükler
Yazoğlu, özbe öz benim gardaşım.

Hayatının her dönemi alperen
Bayburtlu özellik taşır o beden
Kale gibi durur hiç eğilmeden
Erdemli yönüyle benim gardaşım.

Özünde yaşatır yurdu sevmeyi
Merak sayar türlü tespih çekmeyi
Bilerek incitmez hiçbir kimseyi
Hoşgörü sembolü benim gardaşım.

Bamsı Beyrek yaşar onun göğsünde
Sevgiyle, saygıyla Bayburt özünde
Sporcu, centilmen, ağam sözünde
Böyle âlicenap benim gardaşım.

Kurtdereli, Aliço, Koca Yusuf
Has pehlivan Bayburtlu Kara Yusuf
İnsanî yönüyle kuyuda Yusuf
Duyarlı ve güçlü benim gardaşım.

Lütfü Silo der: çok mu söz ettim
Alper Yazoğlu'nu biraz methettim
Kusurum olduysa özür dilerim
Ağalar ağası benim gardaşım.

Lütfü Silo
Bayburt Kültür ve Yardımlaşma
Derneği Başkanı
Ocak – 2015

BEDİA BARAK

bediabarak@gmail.com

BİR KERE ÖLMEK!

Alışmak ölmek gibidir...

İnsan önce kendine alışır. Sonra başka başka insanlar girer gönlüne, beynine, hayatına. Sonra sırayla alışır insan. Alışkanlıklar vaz geçilmesi en zor şeydir. Alışmak kaybetme duygusunu en çok yaşatan duygudur. Ölüm gibidir.

Ölüm yok olmaktır...

Toprak olmaktır...

Ruh olmaktır...

Bir kere ölürsün...

Oysa alışkanlıkları kaybetmek tekrar tekrar öldürür insanı. Hiç olmayacak biri için mahveder hayatını.

Akıntıya bırakır kendini...

Hayaller kurar...

Dünyasını değiştirir...

Büyütür sevgisini, aşkını, alışır alışır alışır

bu düşünceye...

Ve sonunda tekrar tekrar ölür...

İnsan yeteneklidir yine de. Yeniden doğmasını bilir, yeniden alışmasını da. Tekrar tekrar öleceğini bilse de asla vaz geçmez alışkanlıklarından ya da alışmaktan.

Ben alışmam, ben ölmem diyenler, en çok canı yananlardır. Canileşenlerdir. Aynaya bakmaya korkanlardır. Çünkü en çok onlar ölmüştür ve öldürmüştür.

Çünkü hala birine alışabiliyorsan, ölmeyi göze alıyorsan yaşıyorsun demektir. Yalnızlık bir su kenarında dalgaları tek başına izlerken, dinlerken aldığın huzur değildir her zaman...

Doğaya hayranlığın içinde ki sevgindendir. Sevgiyi yeşili, maviyi uğrunda alışmaya, ölmeye degecek kişinin gözlerinde de bulabilirsin...

Uğruna alışacak, ölecek birini bulmanız dileğiyle...

Sevgiyle ilerleyin...

Her zaman keşfetmek için bak

Akpınar Mahallesi 1. Çimen Sokak No: 23 / 9-b OSMANGAZI / BURSA
Tel : 0538 810 47 50
Web: www.tebmedya.com - bediabarak@gmail.com

ART

BERKAY
KIRKPINAR

'IN FOTOĞRAF
MAKİNESİNE
TAKILANLAR

ART OF WRESTLING

AXEL WURZ

www.artofwrestling.com

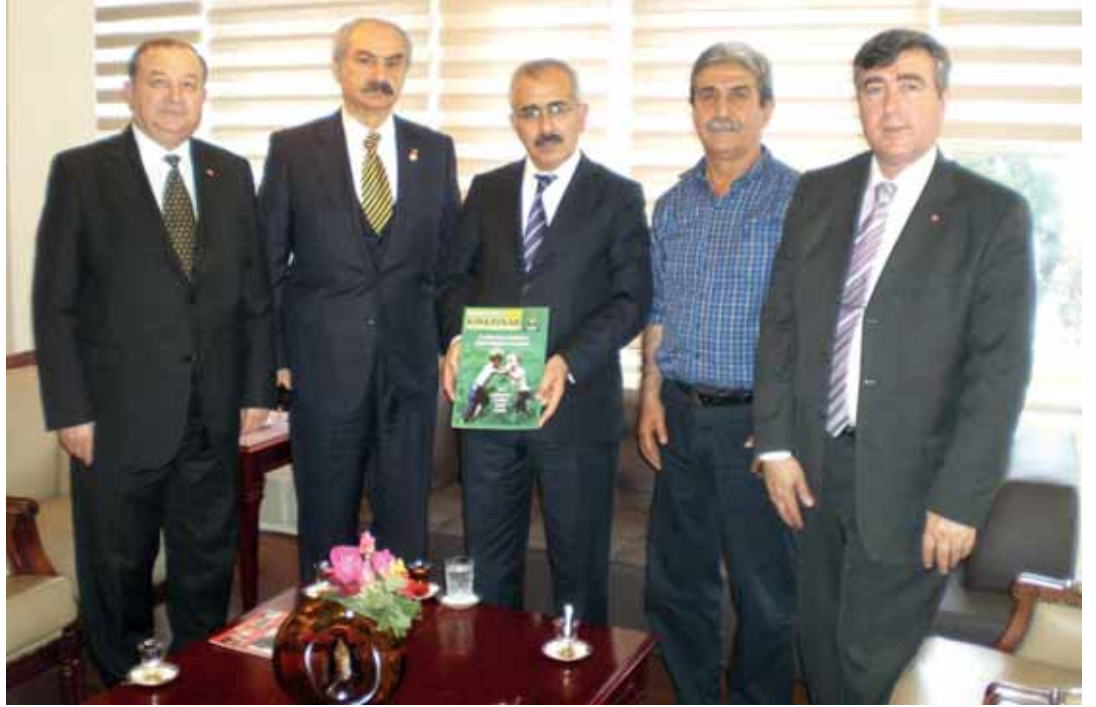

DERNEK FAALİYETLERİ DERGİ DAĞITIMLARI

Destan-1 Kırkpınar dergimiz Yurdumuzun her tarafında dağıtılmaya devam ediyor. Destan-1 Kırkpınar dergimiz Kırkpınar Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneğimizin ücretsiz yayın organı olup, Mevcut federasyonlar, Yağlı güreşler, Minder Güreşleri, Karakucak Güreşleri, Aba Güreşleri, dernek toplantıları ve yurt içi seyahatlar esnasında gezilen güzergahlarda, dağıtımı yapılmaktadır. Edirne valiliği ziyaretimizde, Belediye başkanları ziyaretlerimizde, İstanbul Feshane günlerinde, Bilecik-Söğüt

Ertuğrulgazi Anma Şenlikleri, Başpehlivanlar, Pehlivanlar, İzmir, Balıkesir, Çanakkale, Tekirdağ, Edirne, Kırklareli, Bursa, Eskişehir, Muğla, Aydın, Manisa, Denizli, Antalya İlleri ve İlçelerinde, Köylerinde Destan-1 Kırkpınar Dergimizin Dağıtımı yapılmış ve daha çok okura ulaşılması sağlanmıştır. Ayrıca Posta aracılığı ile yurdumuzun birçok iline ulaştırılmıştır. Kısa zamanda abonelik sistemimizin devreye girmesiyle sizlere daha kolay ulaşacaktır. Göstermiş olduğunuz alakaya teşekkür ederiz.

GEYİKLİ COUNTRY

Kuzey Ege'nin Gizli Cenneti...

Geyikli Country Evleri'ni Tanıyalım...

Geyikli-Bozcaada Çevreyolunda inşa edilen bu muhteşem yaşam alanı sahile aracınızla yalnızca 5 dk'lık mesafededir. Yeşille mavinin kucaklaştığı Geyikli Sahilleri eşsiz doğal güzelliği ile görülmeye değer bir tatil beldesidir. Bozcaada ilçesinin tam karşısındadır. Beldede çok miktarda yazlık konut bulunmaktadır. 2012 sonu itibariyle nüfusu 5000'dir. Nüfus yaz aylarında 25.000 civarlarına çıkmaktadır.

Geyikli Country;

500m2 büyüklüğünde, 72 bağımsız parselden oluşmaktadır. Spor alanları, Çocuk Parkı, Yüzme Havuzları, Kafeterya, Fitness Center ve Özel Güvenlik Noktası gibi toplam 2000m2 sosyal alana sahiptir.

Çanakkale Ezine Geyikli'de Bozcaada manzaralı zeytin ağaçları içinde güvenli ve sosyal tesisleri olan muhteşem bir site 500 m2 arsa içinde kendinize özel 3x7:21 m2 havuzlu toplam 72 adet villa

Tüm villalarda ankastre mutfak ekipmanları Tripleks 158 m2 imarlı iskanlı kat mülkiyetli krediye uygun

Yeşil alanlar, çevre düzenlemesi, bisiklet ve yürüyüş yolları, tenis kortları

2014 Mart ayında 1. Etap 30 adet villa tamamen oturma hazır.

Geyikli-Bozcaada Çevre Yolu

Geyikli / ÇANAKKALE

0(286)638 57 58

0(532)630 79 51

www.orucuoglugroup.com

www.geyiklicountry.net

İstanbul YESEVİ KOLEJİ'nde
öğrencilerin potansiyellerini ortaya
çıkarmaları, geliştirmeleri
ve hedefe yönlendirilmeleri
amaçlanır.

 YESEVİ KOLEJİ

"hayata doğru adımlarla başlamak"

0216 452 6 452

**EN DONANIMLI
UYGULAMA
LABORATUVARLARI**

"hemen meslek, hemen iş"

HEMŞİRE YRD. BÖLÜMÜ

 YESEVİ
SAĞLIK KOLEJİ

Cumhuriyet Mah. Yakacık E-5 Kuzey
Yanyol No: 6 Kartal / İst.
www.yeseviokullari.com.tr